

avgust 2023

Leto 2023

Mediteran

1. avgust 2023, torek

Bayindir koyu - Yesilkoy, Turčija

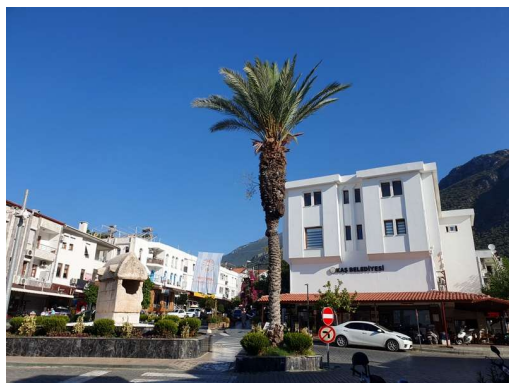
Ob osmih zjutraj se namenimo v Kaš z water taxijem, ki je privezan poleg Male. Sliši se enostavno. In bi tudi bilo, če bi bila posadka zbujena. Saj imajo budilke na telefonih, nastavljene so za ob 7:50, pa to nič ne pomaga. Telefoni so nastavljeni na tiho. Pomaga pa klic z obale. Ampak, točno ob uri se premaknemo in točni smo tudi na drugi strani. Le, da tam ni prostora. Tako se vsaj meni zdi. Pa fant usmeri barko med dve guletki, kjer je prostora samo za pol nas (optimistična ocena). Nekaj časa gre, potem se zagozdimo. Pa da fant ful-gas in odrine celo vrsto guletk na levi na levo in tiste na desni na desno. In se pririne do pomola. Če je naredil s tem kaj škode, je manj pomembno. Voila!

V Kašu najprej na zajtrk. Spet slaba izbira. Res je tako, da bolj, ko je zadeva turistična, slabše je. Sledi sprehod po mestecu med hoteli in restavracijami in to-je-to. Ni kaj za videti. No, antični teater ima tudi Kaš in to brez vstopnine. Ampak, kamnov smo se že nagledali. Z Janom modrujeva, da je Kaš prav tak, kot katero koli hrvaško turistično obmorsko mesto te velikosti. No, Kaš ima nekaj antičnih kamnov, ki jih je na Jadranu bolj malo. Če koga to zanima, seveda.

Zanima pa naša dva snorklača podvodni svet, poln arheoloških ostankov. Po povratku iz Kaša se torej prestavimo nekaj sto metrov, kjer lahko Jan in Vesna odplavata v raziskovanje. Spet ju ni nazaj dve uri. Turki so namreč pod vodo namestili spodobno število kao-antičnih stebrov, kipov in amfor. To se vidi s površja, za kaj več se je potrebno z akvalungami potopiti v kao-diznilend.

Plavanje naredi lakoto v želodcu. Po kosilu pa naprej. Cilj je Kalkan. Ni prav daleč od tu, okoli 15 milj naredimo v slabih treh urah. Raziskovalca podvodnega sveta večino časa prespita. Pa ne gremo v luko, Jan si želi prespati na sidru. Ampak, mi nimamo hrane (razen zadostne zaloge baklav, ki pa so z dekretom omejene na »ena na dan«). Torej se je potrebno z dingijem odpeljati v šoping hrane. Tokrat gre (ob hudem protestu) z Janom kuharica. Ob povratku pove, da je bila vožnja prijetna, rintanje v breg Kalkana pa naporno. Stresno. Za mene je bilo bivanje na Mali tudi stresno, guletke vseh velikosti so ob povratku v luko tekmoval, katera bo naredila večji val.

Ko se vrneta, se zato preselimo dve milj naprej v zaliv pod vasjo Yeşilkoy. Na plavanje in večerjo. Tu je mirno in relativno prazno. Nasploh ugotavljava, da je sedaj po zalivih manj pleasure crafta, kot oktobra in novembra lani. Čisto povsod do sedaj smo še našli veliko prostora za sidranje. Guletke so, ampak te so sitne samo podnevi, zvečer gredo skoraj vse lepo po vrsti kot četica pančkat v matično luko. Ah, ko bi vsaj tako ostalo tudi še naprej...

Kaş, še v centru mesta sarkofag

Kastellorizo

Kaš

marina v Kašu, za našo barko 11m je cena 69€, special offer

teater v Kašu

Kaš

meni zelo lep grafit v luki Kaš

neke vrste podvodni muzej iz antičnih časov; globina tukaj najmanj 10m

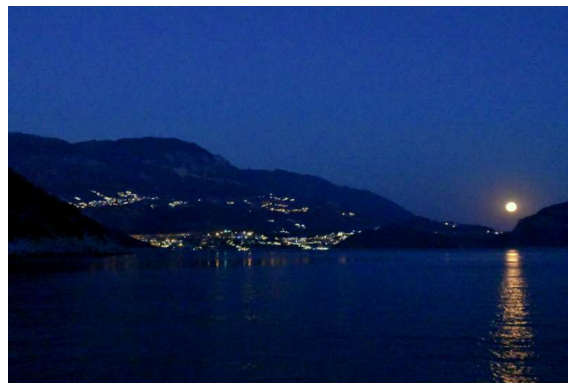

čreda konj pod vodo

kako lepo zložene amfore

danes je polna luna; v ozadju luči iz Kalkana

2. avgust 2023, sreda

Yesilkoy - Kalkan, Turčija

Danes je dan za lenarjenje. Plan je kopanje in roštiljiranje. Plan je (kot vedno) namenjen temu, da se spremeni. Lenarjenje ostane, roštiljada se spremeni v oštirjado.

Po Vesninem snorkljanju, se zmenimo z Mihom, Romano in Erikom, da se srečamo, To pomeni, da se oni premaknejo v Kalkan in da se mi premaknemo v Kalkan. Srečamo se na Mali.

Nekaj grickamo in nekaj pluckamo. In veliko klepetamo. Pa se odločimo za naslednji premik. Skupni premik. V oštarijo, ki je od morja oddaljena 50 metrov. Tako v širino, kot v višino. Kalkan, pač.

Preden vstopimo, se pogodimo za ceno pival In potem relativno dobro pijemo in jemo. Dan se je že zdavnaj prevesil v noč in datum se je spremenil, ko se razidemo. Jutri pot nadaljujemo v isto smer, le da eni po kopnem in drugi po morju.

opoldne se je krepko nabralo turističnih plovil v zalivu pri Kalkanu

bilo je kot na avtobusni postaji: prihod, čez eno uro odhod in naslednja barčica ...

vendar to ni bila ovira za snorkljanje

rdeči sprehajalček

zelo veliko ognjenih črvov vseh barv

vse turistične barčice vezane na obalo

Kalkan turistična vasica - strma pot do glavne ulice; cela vas je v hribu

luka Kalkan

prišli smo prvi na privez in v roku pol ure so bili zapolnjeni vsi privezi namenjeni dnevnim gostom

večerja z mojim bratrcem Mihom, sinom Erikom in ženo Romano

malo kulinarike: guvec z ovčko, sač kavurma, gratinirani morski sadeži z zelenjavo, mešana solata s holoumi sirom, piščanec z zelenjavo, arašidi, curry ... in sladica Knafeh

rezanci v sladkem sirupu s sirom, pistacijo itd...

3. avgust 2023, četrtek

Kalkan - Fethiye, Turčija

Na kratko: ob devetih izplujemo, motoriramo, vetra je za 2 Bf točno v nos, ob štirih popoldan smo privezani v marini v Fethiyah. Od lani do letos so jo v evrih podražili za 10%. Toliko je bilo tudi evrske inflacije v lanskem letu. Korektno.

Narediti je potrebno nekaj za splošno izobrazbo in razgledanost. Najamemo taksi za ogled Oludeniza (svetovno znane lagune vzhodno od Fethiy) in zapuščene grške vasice v Kayakoyu (posledica izmenjave milijonov ljudi med Grčijo in Turčijo pred okoli 100 leti). Žičnico na 1200 m visok Babadag preskočimo. Ne bomo skočili s padalom k morju. To je tukaj precej masovno početje. V zraku je hkrati dobrih deset padalcev.

Narediti je potrebno tudi nekaj za potešitev potreb po energiji. Večerjo imamo na ribji tržnici. Vse naokoli bogato založenih ribarnic so gostilne. Sistem je tak, da v ribarnici kupiš ribo, si izbereš oštarijo (izbirali smo jo glede na predjedi, ki jih posamezne oštarije nudijo), poveš, kam naj jo dostavijo in počakaš, da ti jo v oštariji pripravijo. Priprava stane 3 evre po osebi. Ker smo si zamislili školjke v vinski omaki in ker so zato porabili en deci buteljčnega vina, je bilo za školjke potrebno doplačati 6 evrov. Še dva kovača, hobotnico in še nekaj predjedi in sladic, pa račun ni bil ravno skromen. No, vseeno je bil polovičen v primerjavi z Grčijo ali Hrvaško na kakšni manj obiskani destinaciji. Če bi pa cene primerjal s cenami na primerljivi lokaciji (recimo center Hvara ali Rodosa), pa sploh.

Kakorkoli, na mestni rivi smo pred povratkom pili pivo po dva evra. Trošarina na alkohol je v Turčiji precej višja, kot v neskandinavskem delu EU. So potem oštirjeve marže pri nas oderuške, če sva najcenejše točeno pivo na Samosu plačevala po 5 evrov?

med plovbo opazovali Patarine sipine, zvečer zaprejo plaže zaradi želv, ki tukaj gnezdijo; ravno tako je prepovedano kampirati na plaži

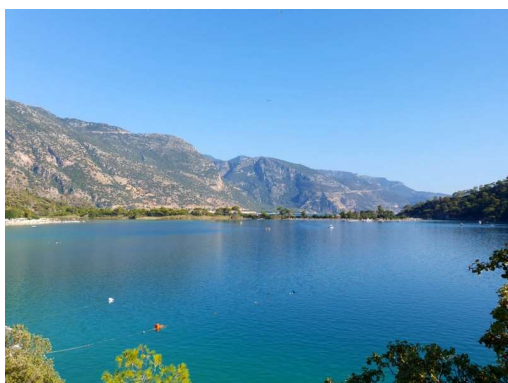
Patarina plaža je dolga 18 km; v mestu Patara se je rodil Božiček, kasneje se je preselil v Myra

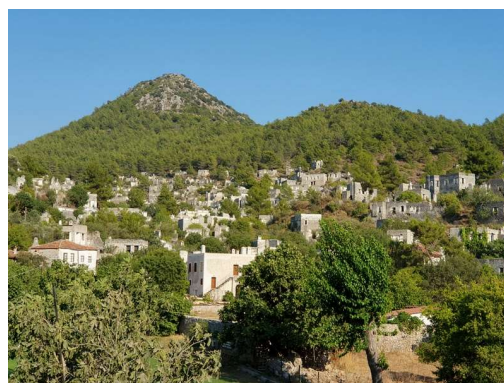
plaža v laguni Oludeniz - 3.avgusta smo!, na višku sezone

Oludeniz laguna

Oludeniz laguna

Kayakoy ali po grško Levissi

kamnite hiše v Katakoyu počasi propadajo

pa smo spet na ribji tržnici z oštarijami

predjedi: hobotnica, feta z začimbami in pistacijo; poljnjeni ocvrti bučni cvetovi s feto, feta z različnimi oreščki in zelenjavo; sladica nekaj z orehi

glavne jedi: vongole v vinski omaki, škampi v rahlo pekoči omaki, kovač... nič ni ostalo na krožnikih!

danes bo kot kaže koncert, dolga vrsta se vije do vhoda teatra

4. avgust 2023, petek

Fethiye - Inlice koyu, Turčija

Najprej na pumpanje dreka! In ko smo že tam, natočimo še gorivo. Ampak, samo 100 l. Spet se je malenkost podražilo in računava, da ga bova kje drugje točila ceneje. Pripravnik na črpalki, ki nam ne pusti nič narediti, ker je on "responsible person" za pumpanje dreka je res ena zguba, ki se je (po njegovem) pameten rodil. Ok, drek pumpat mu še zaupam. Itak pumpa vodo in nič ne izpumpa, ker pumpa narobe. Pa to sploh ni pomembno, potrebujemo le potrdilo. Za točenje nafte sem pa že v dilemi. Pametno drži ročko v luknji za v tank in nataka. Iz cevi seveda nič ne teče. Pa se z Janom spogledava, stopim do njegovega šefa in mu naročim, da vključi črpalko. In nafta čudežno priteče iz ročke. Vsekakor pa mu ne pustim po njegovo privezati in odvezati barko. Aj-nou, aj-nou, aj-em-risponsibl-prson stalno ponavlja. A ko me potrpljenje mine in smehljaj na obrazu izgine, ga imam dovolj in mu povem, kaj naj naredi, da ne bo razbil Male. Res nima pojma!

Premik v zaliv za plavanje. Ob pol enajstih. Na AISu je kot v Vojni zvezd. Formacija sovražnikovih plovil se premika iz luke pred nas in vedno več jih je. Vsi izplujejo ob isti uri in so namenjeni na isto mesto. Mi pa drugam. Prečkanje te falange je še bolj zahtevno kot prečkanje trafic separation zone pred Singapurjem. Tako tam, kot tu, promet nadzira coast guard s plavimi lučmi. Še peš preko avtoceste bi lažje prišel. Ampak, ko se jih znebim, imamo v nadaljevanju mir pred njimi. In dokajšen mir pred čarteristi, danes je izmena.

Sidramo se pred nobel privat plažo. Jan in Vesna v snorklarijo. Blatna mivka na dnu, ki je fina za sidranje, ni fina za prosojnost vode, sic! Je pa to ena redkih destinacij v okolici Goceka, kjer se lahko sidramo brez vezanja na obalo.

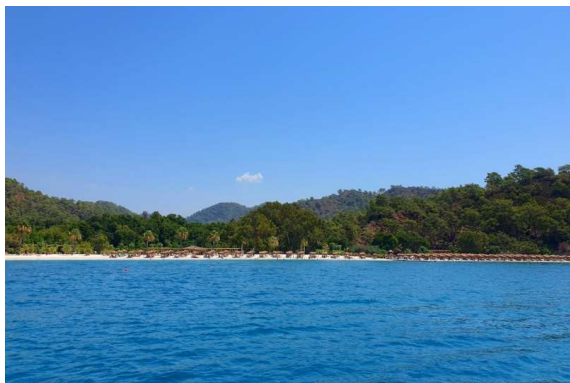
Popoldan pa naprej na še eno podobno lokacijo. Le da tokrat ni na vrsti snorklarija, ampak roštiljada. No, in plavanje tudi.

fant odgovoren za tankanje goriva in praznenje waste tanka ni bil ravno spretnih rok

za kopanje se sidramo pred nobel hiško z zasebno plažico in ograjenim morjem

večja plaža urejena z lepimi ležalniki in senčniki; tudi morje je lepo, a na žalost slaba vidljivost zaradi mivke

Mala na sidrišču Kucukkargi koyu

Inlice koyu

5. avgust 2023, sobota

Inlice koyu - Kille koyu, Turčija

Skok v vodo zame in skok pod vodo za preostali del posadke. Vesna si je tokrat izbrala nasprotni, oddaljeni del zaliva za snorklanje in Jan ju zdingira tja. Po eni ali dveh urah se vrne sam. Vesna se je odločila, da je lažje preplavati dobrega pol kilometra, kot pa se skobacati v dingija.

Sledi mimoplov Goceka. Koliko plastike! Ne vem, če sem še kje videl toliko pleasure crafta. Še več ga je, kot na Mallorci. Tisto, okoli Biograda ni nič v primerjavi s tem tukaj. In to ne samo v Goceku. Vsi zalivi, tako na celini, kot na otokih so polni. Polni! Itak se je potrebno vezati na obalo, ker drugače sploh ni prostora in plovila so nanizana v linijah ob obali. Med njimi je mogoče deset ali dvajset metrov. Narava tukaj je res lepa (no, bila bi lepa, če ne bi bilo taka gužva s to ferdamano plastiko), narodni park je. Leta 2008 sva v enem izmed teh zalivov videla mediteranskega tjulna. In ker je to top destinacija, je temu primerno obiskovalcev. Saj, če se nekomu ljubi sidrati v 30 m globoko morje in se privezati na obalo ter imeti soseda levo in desno, je to idealno. Za naju pa to ni.

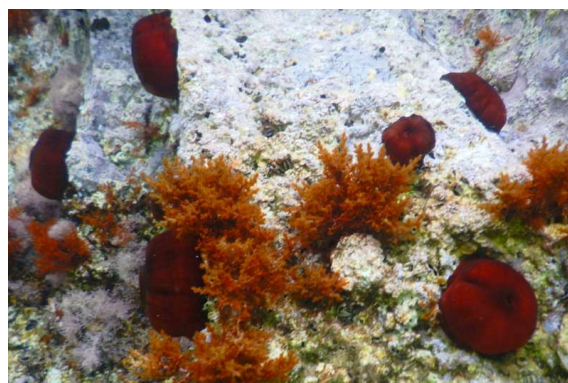
Dve uri plujemo iz zaliva v zaliv, da končno najdemo enega, kjer se lahko sidramo brez vezanja na obalo. Globina je 20 m, spodaj je mivka, morje je kristalno, kaj dosti več kot 50 m verige se pa ne da spustiti v vodo. Gužva je. Za nocoj bo v redu. Napovedana je bonaca. Itak je pa med Marmarisom in Antaliyo poleti več ali manj vedno ponoči bonaca in podnevi rahel zahodnik ali jugozahodnik. Termika.

Zaplavamo okoli barke in z Janom popraviva pohištveno letvico v kopalnici medtem, ko Vesna pripravlja kosilo. Za kosilo so s sirom in pršutom polnjeni lignji v vinski omaki z maslenim krompirčkom za prilogo. Slastno. A ne moremo biti samo na barki. Z Janom se zato odpraviva na obalo. Na pivo. Zame. Ej, kako je to lepo, ko imam lastnega šoferja, ki nikoli ne napiha!

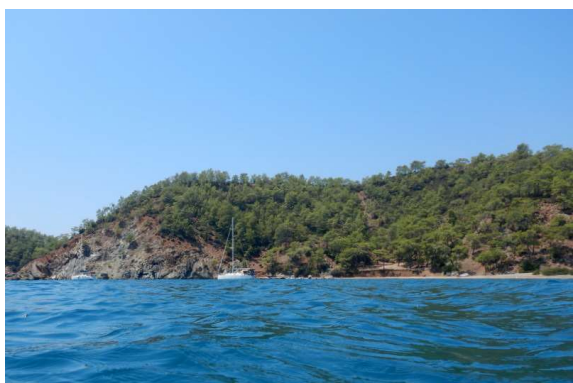
Zvečer gledamo, kako Floating Migros pluje mimo našega zaliva in smo kar malo razočarani. Vendar. Kmalu za njim se nas usmili lokalna plavajoča trgovinica. Zavije do nas. Dobro je založena. Zelo dobro za kategorijo "floating market". Kupimo sveže sadje in sladoled. Cene so sicer višje, kot bi bile v marketu na kopnem, pa še vedno zmerne v primerjavi s cenami pri nas. In v ceni je vključen show, kar veliko šteje. Vsaj meni.

zjutraj najprej snorkljanje

na tem koncu zaliva je bilo zelo veliko rdečih morskih vetrnic

glede na velikost zaliva in tolikih plovil, je bil zaliv zaseden le 1/3, kar je super

pa tudi sama plaža je bila bolj malo obiskana, čeprav je bila lepo peščena

Gocek, več marin, veliko jih je kar na sidru, čeprav je globina kar visoka

če kaj veljaš, se moraš priti pokazati v Gocek, tako kot na Sardiniji Costa Smeralda

brez tobogana pa ne gre

Gocek ... barka do barke

Kille Koyu, vidi se pomolček kjer pustiš dinghi

Kille Koyu

Jan pelje dedija na pivo

Jan veselo nakupuje v plavajoči trgovini; brez sladoleda pa res ne gre zaključiti večera :)

6. avgust 2023, nedelja

Kille koyu - Binlik Kuyrucak koyu, Turčija

Dolgo spimo. Odločitev je, da se premaknemo na kopanje kam drugam. Gremo. Ampak. Sidrni vinč, ki že nekaj časa spet nagaja, tokrat še posebej zataji. Zadnjih 20 m verige (na globini 20 m) moram dvigniti na roke. Ko smo na varnem sredi morja, pogledam, kaj naj bi bilo narobe. Reset elektronike pomaga. Vendar to ni trajna rešitev. Moral ga bom razstaviti in pogledati, kaj je narobe.

Ogledamo si vse možne zalive. Res so lepi! So pa vsi popolnoma zasedeni. Sidranje na sredi je itak nemogoče pri globina nad 50 m, z vezanjem na obalo je pa še vedno potrebno sidro vreči v 20 m ali več. Pri nezanesljivem vinču tega ne bi počel, če ni sila. Na koncu najdemo privez na leseni pomol pred kao-oštarijo za relativno malo denarja (za te konce celo zelo poceni). Je pa to prečudovit zaliv v prečudovitem okolju - torej po definiciji sledi šraufarija.

Z Janom se najprej lotiva servisiranja outboarda. Pušča bencin. Napako najdeva hitro. Odlomila se je cevka za dovod goriva na uplinjaču. Spet se je ponovilo tisto z Rodosa pred dvema letoma, sic. Ok, kako se popravi vem, ne vem pa ali bo nekaj let star epoxy še v redu. Uporabim ga, rezultat pa bo viden šele jutri, ko se posuši in bom motor lahko spet sestavil.

Potem gre posadka pod vodo, jaz pa pod sidrni vinč. Za nekaj ur razstavljanja in sestavljanja. Vse izgleda v redu. Razen nosilca gipsija. Ta je po novem plastičen in plastika je zvita. Ajoj, italijanska roba! Za nekaj mm ga kalibriram s podložkami. Če bo to pomagalo, pa ne vem. Bomo videli...

Večerja ne bo v oštariji. Približno tako je razlupana, kot so grške. V okolici se slišijo osli in kokoši. In pasji lajež. Dostop do birtije je samo po morju, elektrika pa iz agregata. Gostinska ponudba kot na Jadranu. Brancin na žaru. Iz fiš farne, seveda. Raje se usedemo v oštarijo Chez Mala. Pašta s šrimpki je odlična. Tako chef, kot gosti, sedimo za isto mizo.

Po večerji si zaželimo sladoled. Pa ga v oštariji nimajo, oštir razloži: ijs-krim-kamin-sun. Karkoli že to pomeni. Ampak. To pomeni točno to, kar je rekel. V desetih minutah je pri nas gliserček s sladoledom na kepice. Oštir je naročil ice cream delivery. Na čolničku piše »Home-made ice cream«. No, home made je po mojem samo prepakiranje iz banice v kepice. Minuto za njim je pri nas še drugi sladoledni delivery boat, ta z lučkami in korneti znanih blagovnih znamk. Minutko prepozno, žal. Kakorkoli, sladoled je bil okusen in veselo presenečenje sredi divjine brez elektrike.

zalivi na JZ Goceka , čudoviti, a žal prepolni plovil, globine nič prijazne

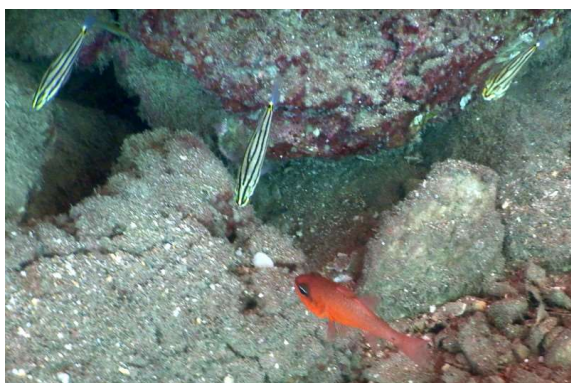

privez pri oštariji Amigo je cenovno ugoden in je še dosti prostih privezov;

bistveno več zasebnosti imamo mi kot pa vsi ostali vezani na obalo v globoki vodi

pod vodo bolj malo za videti

naš zaliv Kille koyu

oštarija Amigo kjer nudijo večerjo s predjedmi, gl.jedjo in sadje/sladico za 650 TL = fajn cena, a druge ni naokoli;

sladoledna barčica ponuja sladoled na kepice, že vnaprej pakirane; okusno

oštir Amiga nam je ponujal zjutraj sveža jajca; na forumu berem, da so petelini in osli zelo glasni

7. avgust 2023, ponedeljek

Binlik Kuyrucak koyu - Ekincik, Turčija

Še dobro, da imajo kure. In da imajo kure peteline. Ob zori se odvežemo in po trideset miljah smo opoldne privezani v Ekinciku. Vesna je poklicala Aladina in on je vse lepo uredil. Lepa nova lučica z nekaj privezi na jadrnice in (za turške razmere) sindikalno ceno. Priklopim elektriko in takoj, ko natočim vodo je pri barki parkiran naš water taxist, da nas odpelje na ogled delte reke Dalyan.

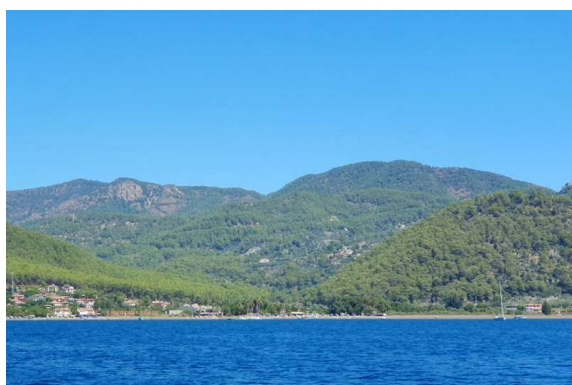
In gremo. Posadka sta njegov 12 star sin in 10 let stara hči. Privežeta, odvežeta barko in podata nam roko ob vstopu in izstopu. Ni mi sicer jasno, kako bo desetletna punčka s svojimi 30 kg pomagala starim in zavaljenim ljudem s 100+ kg, a voljo je pokazala z nasmehom na obrazu. Za nameček še delata družbo Janu med kopanjem v morju. Kapitan je dobil toliko, kot smo se spogajali, posadka pa napitnino. Oba sta tako vsak zase "zaslužila" za en zelo velik sladoled. Kapitanu sem dal jaz, posadki pa Jan.

Privatna tura ni poceni, je pa zato prijetna. Na voljo imamo celo ladjico in lahko si sami planiramo, kaj bi si ogledali. No, ogled jam na morski gladini je določil kapitan, ker so ob poti, ostalo je bila stvar dogovora. Vplutje v delto in potem še izplutje je malo (pa ne veliko) triki, ostalo je enostavno. Kot bi se z avtom vozil po vijugasti cesti. Pri prehitevanju je potrebno biti previden, ker je prometa veliko. V ovinkih se to ne da narediti, počakati je potrebno na raven odsek in potem s polnim gasom po levi mimo. Če je prosto, seveda. Pokrajina spominja na jezero Titicaca v Peruju, voda in trsje, promet pa na Palermo na Siciliji.

Ustavimo se in odpešačimo na ogled antičnega Kaunasa. Uro in pol nam to vzame. No, kamni kot kamni. Ogled kraljevih zadnjih počivališč, izklesanih v skale nad mestom Daylan, je hitrejši. Mimoplov s postankom za foto-sešn. Kosilo v Daylanu je celo daljše, kot ogled kamnov. Daylan me je presenetil. Odlično urejeno visoko turistično mestece sredi močvirij. Celo odprto pošto smo našli in oddali razglednice. Le kako jim je to uspelo spromovirati? Očitno delo dobrega župana.

Na povratku je na vrsti kopanje na Turtle Beach. Kilometrski mivkasta plaža ala Patara z gnezdišči Carete Carete, ki so posebej označena in zavarovana. Homo Turisticus si plažo deli z želvami. Mi podnevi, one ponoči. Ker piha tipični popoldanski termični veter k obali, se val (ki mu je dodana še komponenta meltemija pri Rodosu) na plitvi vodi ob obali nad mivkastim dnom zlomi. To je raj za kopalce, ki si želijo kaj bolj razburljivega kot je bazen z valovi. Jan in posadka našega taxista složno uživajo.

Po povratku pa najprej v trgovino po kruh. Tak je bil prvotni plan, spremenjeni plan sta dve vreči razne hrane. Še dobro, da smo siti, sicer bi bilo hrane še precej več. In kot da to ni dovolj, gremo v oštarijo na večerjo. Tudi to je spremenjeni plan. Prvotni je bil, da meso kupimo pri mesarju in nam ga speče pred mesarijo na lastnem žaru. Premislili smo si, ker smo bili 97 v čakalni vrsti. Lahko bi sicer kupili meso, z njim odkorakali na javni piknik plac z mizami in klopami, zakurili javni roštilj in si kupljeno sami spekli. Pa smo bili preveč leni...

Ekincik

Ekincik pristanišče

Ekincik marina (majhna)

jama, za domačine očitno nekaj posebnega

plaža kjer želve domujejo je ob enih popoldne nabito polna

s čolnom dolžine kot naša Mala smo se vozili

plovil na reki Dalyan je nešteto

Kanaus ima veliko dokaj dobro ohranjenih antičnih stavb in okolice

mesto Dalyan ima pozimi 5.000 prebivalcev

Jan in otroka lastnika ladjice so se še na hitro okopali v morju , Iztuzu Plaji

družinska grobnica v steni, Dalyan

blizu nas je camp kjer imajo urejena kurišča in vsak po svoje peče, kuha ....pa čeprav je borov gozd

8. avgust 2023, torek

Ekincik - Marmaris, Turčija

Premik v Marmaris je načrtovan za zgodaj zjutraj, da bomo lahko v Marmarisu čim dlje. Ampak. Današnji dan ni moj dan! Vse gre narobe. Za začetek zvemo za smrt Janovega praočeta. In, kot da to ni dovolj, je sosed vrgel sidro preko naše verige. Ogromno sidro! Četrtr ure traja, da se ga osvobodimo. Če me spomin ne vara, se je Mali to zgodilo prvič v 83 tisoč miljah. Pri tem sem jaz na sidru, Vesna manevrira. Grobo. Rezultat je, da je skurila sklopko. To ugotovim šele v Marmarisu ob sidranju.

Potrebno je razstaviti sail drive, sklopko očistiti in zbrusiti v delavnici ter sestaviti nazaj. Dve uri dela. Ramazan, maj-frend, se sicer takoj javi na telefon, pa danes popoldan nima časa. Jutri pa mi nimamo več časa. To bomo popravljali kdaj drugič. Saj, kak teden, računam, bo še zdržala.

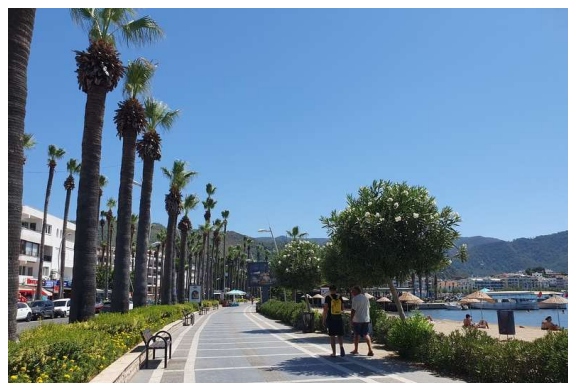
Oddingiramo na ogled Marmarisa in na pijačko in jedačko. Veliko točeno pivo imajo na prime lokaciji ob marini po evro in pol. To je v redu. Tudi šoping cotic je bil uspešen in odločimo se vrniti na Malo. A glej ga zlomka, outboard ne pali. Zazaugan je, izgleda. Odveslamo. Pa nekje na sredi poskusim, ali je že odzaugan. Je. Ampak. Medtem, ko se jaz ukvarjam z motorjem in gledam nazaj, Vesna, ki sedi na kljunu, kriči "veslo, veslo!". Ne razumem, kaj hoče povedati. Ko motor vžge in se končno obrnem, vidim le še vrh ročaja, kako tone pod vodo. Ajoj! To mi je hotela povedati? Če bi povedala jasno, bi mogoče zadevo lahko še rešil. Ali pa če bi ga ona zagrabila, ko je zdrselo preko roba. Kakorkoli, krivda je moja, ker ga nisem dobro nataknil. V 13 m globoko blatno morje pa nikakor ne grem ponj.

Gre pa zato Vesna po nova vesla. Jan je šofer. Upam samo, da jima motor nazaj grede ne bo delal težav. Ali pa da kupita pravi vesli... Mah, se bosta že znašla. In sta tudi se. Naš dingi ima nova vesla. Dobro, da se je to zgodilo v Marmarisu, če se je že kje moralo. Tukaj se dobi čisto vse, kar v navtiki obstaja. Že v prvih treh čendlerijah ob poti imajo vesla. Verjetno še v kakšni, pa sta nehala iskati. Vseh navtičnih trgovin na walking distance je itak neštavno mnogo.

Večer v kokpitu preživljamo v kakofoniji z obale. Lučk je tam celo več kot decembra v Stari Ljubljani. Tudi nekaj disko-piratskih in močno raznobarvno razsvetljenih mega-guletk se je peljalo preko sidrišča. In Marmaris je bil nekoč idilična ribiška vasica...

Marmaris, javna plaža

urejena riva Marmarisa

Grand bazar Marmaris

Marmaris pri marini Netze

pri nakupu turškega domačega sladoleda je vedno nek šov ...

sam sebe kliče sexy boy in vsakogar ogovori, mlado in staro ...na youtube ima kar nekaj posnetkov samega sebe

Marmaris park

Marmaris park

9. avgust 2023, sreda

Marmaris - Bozukkale, Turčija

Ob sedmih se odsidramo, ob desetih zasidramo. Za plavanje. Ustavimo se za otočkom Arap adasi, v kristalno čisti vodi, skoraj tako prozorni, kot je bila na Antikithiri. Na enem koncu so izviri hladne sladke vode in voda v celotnem zalivu je malo hladnejša, kot smo jo bili navajeni do sedaj. Namerimo 27-28 stopinj. Z Janom plavava, Vesna gre v snorklarijo in po eni uri v to raboto premami še Jana.

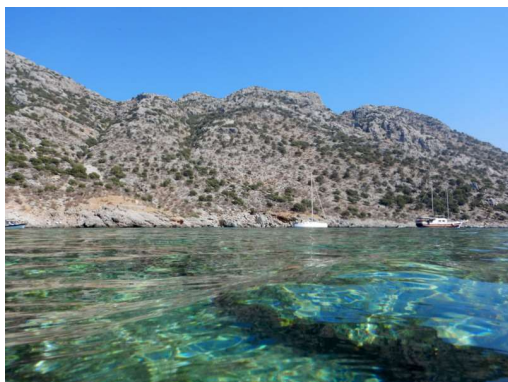
Sledi premik v zaliv z gostilno. Ampak. S polnim gasom nas pred vhodom prehitijo čarteristi in se vežejo na zadnjo prosto bojo. Oštir nam sicer ponudi privez na pomolu, pa nas to ne zanima. Prostora za gantlemansko sidranje ni.

Dve milj naprej je še en zaliv in tu je dovolj prostora za sidranje. Zaliv je večji in v njem domujejo tri gostilne. Oboje je pomembno (prostor za sidranje in gostilne).

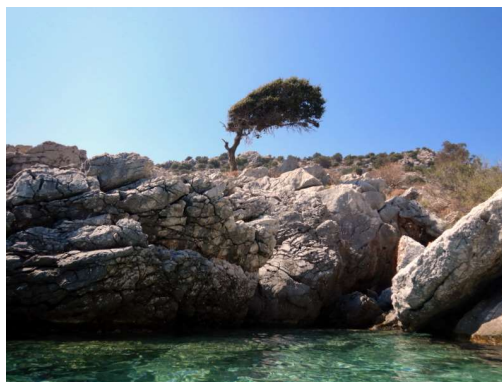
Sidranje pomeni, da bo nocoj na Mali roštilj in več oštarij pomeni to, da me Jan pelje večkrat na pivo. Vsakič drugam.

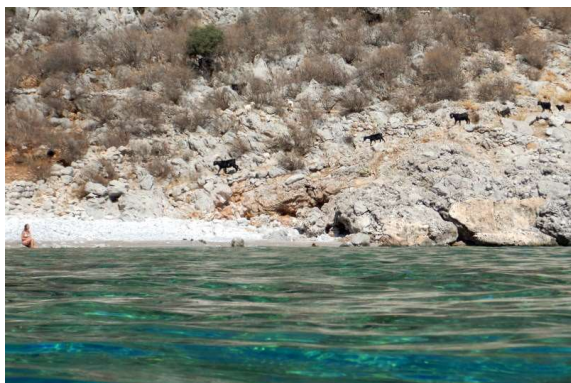
Cene česarkoli v teh birtijah so za turške standarde zelo visoke. Kakovost hrane je pa ... turistična. Večerja je na Mali. Z mrežice nad razbeljenim ogljem. Tri živalske vrste mesa se spečejo. Jasno je, katere. Opomba: kuretina v tej deželi ne šteje kot meso.

Arap Adasi

Arap Adasi

Arap Adasi .... sončenje pri kozah

Arap Adasi, kozji pastir

kar ni in ni nobenega pravega vetra, da bi dvignili jadra

Bozukkale

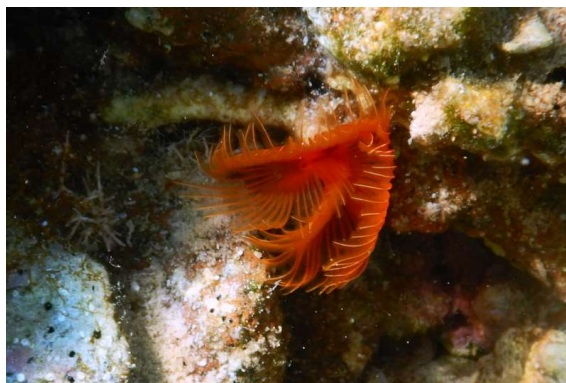
Bozukkale, ena izmed oštarij s pomolom; Jan je šel po domači kruh v to oštarijo, krepki hlebec, krepka cena

zadnji kos grške svinjske vratovine na roštilju; sledili so še ovčji ražnjiči in ameriški steaki

Arap Adasi, pod vodo nič posebnega; le to, da je bilo več sladkih izvirov vode in temu primerno nižja temp.morja

10. avgust 2023, četrtek

Bozukkale - Kurucabuku, Turčija

Ponoči je bilo nekaj malega vetra, a dovolj za slabo sidranega soseda, da se je moral presidrati. Še dobro, da je to storil do časa, od nas je bil oddaljen le še nekaj metrov. Kaj drugega se, razen spanja, ni dogajalo. Zjutraj se s čolnom pripelje mimo nem Turek in prodaja kruh in fige. Kupimo fige po čisto konkurenčni ceni tistim, ki se prodajajo v marketih. Možakar za odiranje turistov očitno še ni slišal.

Po zajtrku se odpeljemo. Vetra imamo 3 Bf v nos. Okoli ovinka se smer obrne in je spet v nos. Na kratki razdalji do polotoka Datča tako naredimo vodo. Orcati se mi res ne ljubi. Prostran zaliv Kurucabuku, kjer sva bila lansko jesen skoraj sama, je avgusta precej poln, med barkami je manj kot sto metrov prostora. Sidramo se za vsemi in imamo svoj mir. Globina je 4 m, barva je turkizna, plavanje je užitek. Morje ima 28 stopinj. Vesna je pri snorkljanju videla moreno, Jan pa skata.

Jan in Vesna takoj odgingirata v šoping. Zaliv poleg oštarij in kafičev premore tudi Migros market. Kupita veliko hrane, ki jo

večinoma do dingija pritroga Jan. Ampak. Ko na Mali zlagata po omarah, ugotovita, da sta v trgovini pozabila kruh. In se vrneta ponj. Jasno, da si ga v tej pol ure ni nihče prilastil in ju je počakal tam, kjer sta ga pustila. No, kupiti je bilo potrebno še več stvari, ki sta jih kao-pozabila kupiti prvič. Še dobro, da nista šla še tretjič. Hladilnik se ne da več zapreti. Ni panike, sta složna, saj bomo danes še večerjali. Hmmm...

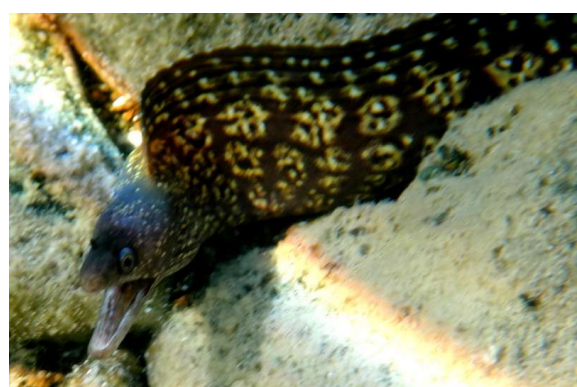
Ali baba oštarija v Bozukkale, ena izmed treh oštarij, menda z najcenejšim pivom v tem zalivu

obzidje Bozukkale

zaliv Kurucabuku ima nekaj pontonov kjer lahko pustiš dinghi

prva morena letos

plaža na drugi strani zaliva

hiše na drugi strani našega zaliva so višjega razreda, tudi okolica je zelo lepo urejena

plaža na drugi strani zaliva je zelo urejena, očitno bolj fensi varianta

kolikor je naložil, toliko mora nesti, no, nekaj sem tudi jaz nosila

sidrišče Kurucabuku, fotka z obale

naša Mala je nekje vmes ... zvečer se nas je zbralo kar dosti na sidrišču Kurucabuku

11. avgust 2023, petek

Kurucabuku - Palamutbuku, Turčija

Po popolnoma bonacasti noči so se ob osmih zjutraj pojavili prvi sunki vetra, ki je bil napovedan že za včeraj popoldan in naj bi trajal celo noč. Lepo. Manj lepo je, da nas ti sunki med pitjem jutranje kave v kokpitu, odsidrajo. No, če je tako, pa pojdemo. Prvič, odkar je z nama Jan, in drugič nasploh od Mersina sem, dvignemo jadra. Ta del Turčije je res primeren za družinsko jadranje (ups, družinsko motoriranje). Nobenega grškega meltemija in, bog ne daj, nobenih jadranskih neviht. Lepo, mirno in sončno vreme ter toplo morje. Zadnje oblake sva videla nad Črnim morjem pred skoraj dvema mesecema.

Ampak, vsega lepega je enkrat konec. Današnji cilj je Datča, je ne dosežemo. 5 Bf vetra in močno skrajšana jadra nas vodijo južno od rta Ince. In tam veter umre. Naslednjih 7 milj motoriramo v bonaci in zadnjo miljo motoriramo v (spet) 5 Bf vetra. V kljun. V luki v Palamutbuku je bolj kot ne bonaca. Rod za to luko pravi, da ima all-round shelter. Luka nudi popolnoma enake storitve, kot katera koli marina, a le za del marinske cene.

Jan gre na plavanje v res lepo morje. Pesek na dnu zagotavlja bazensko prosojnost vode in enostaven pristop, kot če bi

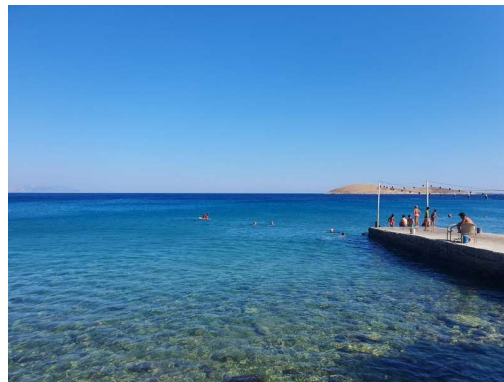
bila plaža z mivko. Je pa ena težava. Na plaži so postavljeni ležalniki eden do drugega in nad plažo so gostilniške mize tudi ena do druge. Oboje je postavljeno zelo na gosto in v več vrstah. Ampak. Vse to je ob dveh popoldan zasedeno. Višek sezone, pač.

V Palamutu (skoraj) ni tujih turistov, zato je vasica ohranila umirjen značaj, podobno kot zaspane vasice na odmaknjenih grških otokih. Kakšna razlika v primerjavi z Marmarisom! Pa še opazka za tiste, ki se bojijo muslimanov: vse punce, gospe in dame so v dvodelnih kopalkah. Vse so Turkinje, nobena ni tujka.

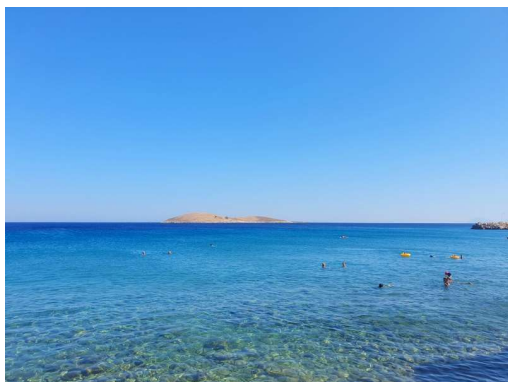
Vesna kupi (poceni) zdravila, Jan sladoled, jaz pivo. Vsak pač tisto, kar najbolj potrebuje. Vsak to stori večkrat.

tokrat naju ni privezal marinero s ptičjimi peresi na klobuku; so ga odpustili, ker si je podaljšal dopust

Palamutbuku nabito poln z domačimi turisti

morje kristalno čisto

glavna ulica same oštarije in trgovine

pekarna...dobre pite, bureki,rogličji ...

sladoled iz kozjega mleka, Jan pravi, da je dober

lahmacun, testa skoraj nič in paradiznik z mesom; dober prigrizek k pivu ali ajranu :)

prodnata plaža, ležalnik pri ležalniku

letos nisva imela nikjer problem dobiti privez, v luki bi lahko prišlo še vsaj 7 bark;

višek glavne sezone

plaža je dolga nekaj kilometrov

12. avgust 2023, sobota

Palamutbuku - Barbaros, Turčija

Danes je napovedan zmeren veter 2-3 bf, zato se nam nikamor ne mudi. Počasi pozajtrkujemo, kupimo svež kruh in se odvežemo. Najprej na ogled Knidosa. Zaokrožimo po lučici in si zadevo ogledamo kar z morja. Veliko podobnih kamnov smo že videli. Potem na kopanje. Nekaj milj okoli ovinka je prečudovit zaliv. Ne bom komentiral, zakaj je prečudovit. Se pa pozna, da smo zapustili prijetno toplo morje na jugu in se bližamo mrzlim vodam v Egejskem morju, severno od Kosa. Namerimo le še 25.9 stopinj celzija.

Potem jadramo. To je idealno jadrnanje v 3-4 bf z boka (vse od polkrme do orce). Cilj je Aquarius bay na otoku Karaada. Ampak. V ozkem zalivu je že 15 bark, vse so vezane s krmo na obalo. V sosednjem, večjem zalivu, jih je nekaj manj, a vseeno preveč za moj okus. Pa še internet dela zelo za silo. Nekaj milj dalje, na celini je Kempinsky hotel in v zalivu pred njim na primernih globinah je prostora ogromno. Seveda na obalo ne moremo, je privatna, hotelska. Pa nas to ne moti. Tam nimamo kaj početi.

Se je pa zgodilo nekaj, kar sem pričakoval že dolgo časa, pa vse do danes nisem dočakal. Zmanjkalo nam je plina v jeklenki, ki je v uporabi od 15. novembra lani. Običajno nam traja plinska jeklenka malo več, kot mesec dni (ob malo večji uporabi pečice samo dva do tri tedne), ta je bila v uporabi več kot tri mesece. Razlog je enostaven. V Turčiji smo jedli v glavnem po oštarijah. V Grčiji pa je Vesna kuhala na elektriko, ko sva bila v marinah.

Knidos

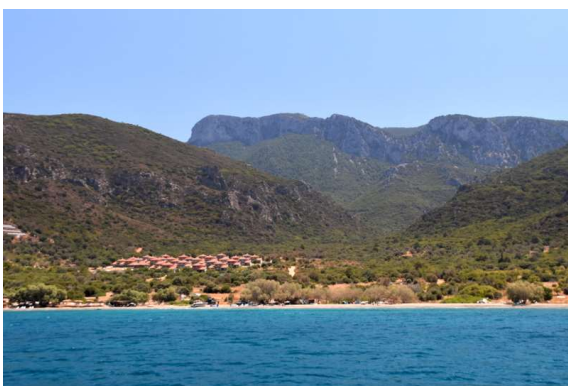
Knidos

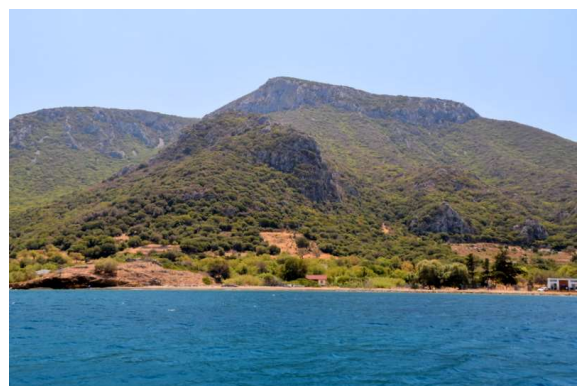
Knidos

svetilnik pri Knidosu

Akcali liman

Akcali liman = je bil kar močan tok, nič prijetno plavanje

pomočnik kapitana

lepo smo jadrali .... dokler je veter bil

pedalino za lene .... včasih smo poganjali, sedaj pa samo sedijo in se vozijo naokoli

Barbaros bay

Barbaros bay

13. avgust 2023, nedelja

Barbaros - Baglar koyu, Turčija

Ponoči smo gledali Perzeide in mega jahto, ki me je opolnoči zbudila, ko je sidro vrgla tik za našo krmo. Noči so tukaj hladnejše, kot bolj proti jugu, lepo se spi (če te kdo ne zbudi). Ampak. Jutro prinese presenečenje.

Namenimo se v Bodrum. Do tja je nekaj milj in vetra ni, torej motoriramo. In če motoriramo, delamo vodo. No, tu se je pa zataknilo. Generator ne da župce od sebe. Še včeraj je lepo delal, danes pa nič. V Bodrumu se tako razdelimo v dve skupini, Jan in Vesna gresta na ogled, jaz počnem tisto, kar se pač počne v prečudovitih zalivih. Je pa malo hecno vse to. Ta zaliv sploh ni prečudovit, še lep ni. Pravzaprav je precej grd, spominja na pristanišče.

Iščem napako in ko že vse razstavim, ugotovim, da iz motorja ne pride nič. Popolnoma nič. Navitja izmerim in so v redu, motor se vrti, župce ni. Moja logika tukaj odpove, zato pokličem Saudi help desk. Tudi njegova logika odpove. Strinjava se edino v tem, da je Maxwell narobe zapisal enačbe, ker jih z meritvami ni možno potrditi. Kakorkoli, bojim se, da je napaka spet v motorju. Izgleda mi, kot da se rotor ne vrti. Ah, ja...

Jan in Vesna medtem raziščeta Bodrum. Najprej na grad in v zelo lepo urejene muzeje v okviru obzidja. Za lepo ceno, 17 evrov. Potem pa v šoping daril za domače. Tudi tukaj so cene precej višje, kot v turistično manj razvpitih krajih. Ocenita, da je Bodrum bolj prijeten, kot Marmaris, čeprav ima podobno nešteto oštarij in svaštarnic za vsak okus.

Popoldan natočimo še diesel in se odjavimo iz Turčije. Gorivo je poceni, pa vseeno s tem ne moremo prihraniti toliko, kot nas stane agent za clear-out. Prespali bomo nekje na sidru in jutri nadaljevali za Kalimnos. V Baglar koyu smo skoraj sami v velikem zalivu. Jan še zadnjič preveri, kakšno je turško morje. Stopinjo manj ima, kot na drugi, južni, strani zaliva Gokova.

Bodrum

tako sestavljen doner kebab še nisem videla

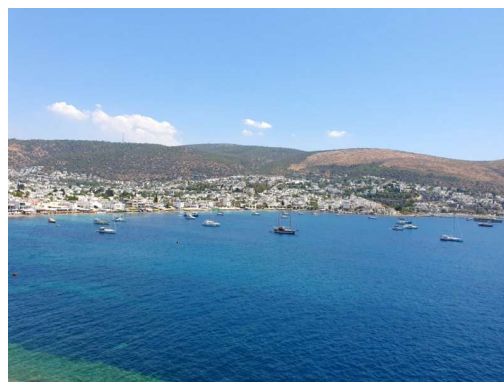
stari del mesta je kot običajno bazar

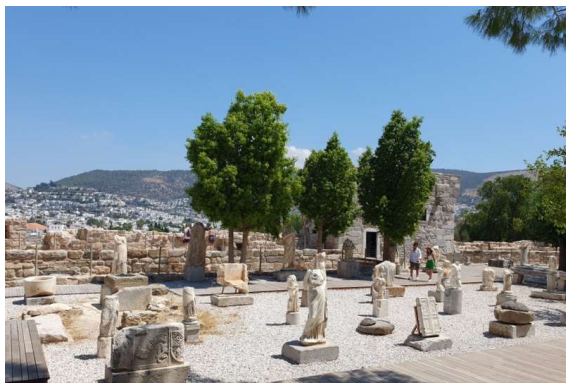
obzidje Bodruma

čeprav je mala Mala, se jo vidi na sidrišču pod obzidjem

pogled na mesto Bodrum z obzidja; vseč mi je, ker so same nizke stavbe

v sklopu obzidja je več manjših muzejev

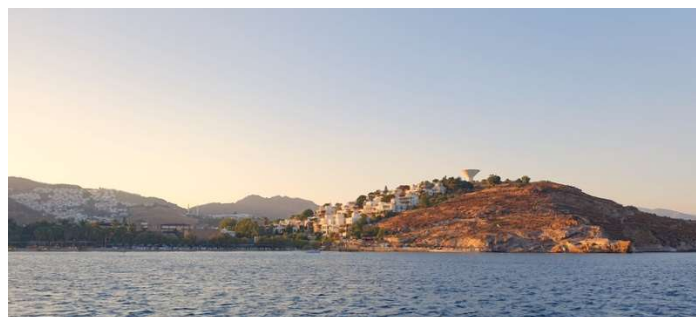
zaprti muzeji (znotraj obzidja) so vedno opremljeni tudi s klimo

bazar v Bodrumu

zadnje kopanje v Turčiji

sidrišče Baglar koyu

14. avgust 2023, ponedeljek

Baglar koyu, Turčija - Kalimnos, Grčija

Izplujemo proti Kalimnosu, iz podpalubja izvlečem handy genset in naredimo vodo. In zamenjamo courtesy flag. Grčija nas pričaka taka, kot jo poznamo, skalnati otoki brez vegetacije (zarjaveli tanki za nafto in fiš farme pred njimi ne štejejo za vegetacijo). Še najbolj spominja na Afganistan. Ali pa na Kornate, kar ni dosti drugače.

Privez v luki Kalimnos je sidro-krma, na obali že čaka line handler. Tega je treba plačati. Potem pride naokoli agentka za kliranje (ki bi jo bilo potrebno plačati) in za njo še inkasant za privez (privez na lastnem sidru), ki prodaja tudi vodo in elektriko. Veri-čip-onli-ten-juro-for-elektricitati. In še enkrat toliko za vodo. Itak ga je treba čakati. Medtem s polno hitrostjo vpluje ferry in z valom skoraj razbije celo falango jadrnic na pomolu. Za vse skupaj smo plačali dvakrat toliko, kot v urejeni luki Palamut. In marine v Turčiji so drage. Ah ja, Balkan.

Potem se gremo klirat. Ker ni port mojstra (jutri je praznik in le kdo bi v Grčiji delal en dan pred praznikom?), njegovo funkcijo opravi coast guard. Spet nastopi klasika: is-slovenia-in-juropijn-kingdm? Coastguardovec nam ni verjel na besedo

in je poklical šefa. Tudi njemu ni verjel. In je poklical drugega šefa, z drugega telefon. Spet mu ni verjel. Zato je poklical še tretjega, najvišjega, šefa. S tretjega telefona. No, temu je končno le moral verjeti, da prihajamo iz evropskega kraljestva. Potem šele je nadaljeval postopek clear-ina. Zapletlo se je pa pri plačilu. Vesna mu je morala večkrat povedati, da mora kasirati 15 evrov za postopek, da ji je končno le verjel in izstavil račun. Imigracionist sicer ve, da so osebne izkaznice dovolj za prehod meje, ne ve pa, kje in kaj je treba poštempljati na crew listi. Welcome to Greece, welcome to Balkan! Če se samo spomnim, kako enostavno dolgočasen je bil postopek v Turčiji...

Privezovanje in kliranje nam je vzelo slabi dve uri in čas je za kosilo. Sprijazniti se je treba z novo realnostjo. Usedemo se za mizo, v roke vzamemo jedilni list in se odločimo, kaj bi jedli. In predvsem pili! In čakamo. In čakamo. In čakamo. Pa pride ena res počasna punca, slow motion model. Na srečo jo potem nekdo zamenja, sicer bi naročili kosilo in dobili večerjo. Za povrhu so cene višje, kot na drugi strani meje, kjer je postrežba kot se šika. Tako dragega piva, kot tukaj, nisem pil nikjer v Turčiji. In v dveh mesecih sem tam bil marsikje.

Hja, podobno, kot lani, sem tudi letos doživel kulturni šok, ko sem prišel iz urejene države na Balkan. Ampak. Počasi se človek na vse privadi, na razlupane hiše, polomljene mize v oštarijah, zarjavele cestne svetilke brez žarnic, luknje v pločnikih (Jan se je enkrat skoraj zložil v morje, ko ni gledal direktno pod noge), nedeljujoči WiFi v kafičih in ostale balkanske štose. Zvečer se mi že zdi, da je vse v redu. Celo neskončno razbijanje zvonov izgleda v redu. Precej glasnejše je in precej manj inovativno, kot petje (ali kruljenje) mujezinov. Mujezini pojejo petkrat na dan, tile kljukci tukaj razbijajo vsako uro (jutri imajo praznik). Do večera. Potem je razbijanje konstantno. V vsaki cerkvi. In cerkva v slišni razdalji je vsaj pet ali šest. Ne vem, kako bomo danes spali. Če sploh bomo. Zamaški za ušesa bi pomagali.

Za večerjo se je Vesna namenila narediti ribe. Jedli bomo na Mali. Plamenke smo kupili v ribarnici. Po oštarijah dobrih rib itak ne dobimo, same orade ali brancine iz fiš farm imajo na menijih. Tako, kot v Turčiji ali Dalmaciji. Ali pa divjaka v izbranih lokalih za trimestno evrsko cifro. In poleg hrane je na Mali je kozarec avstralskega Sauvignona. Slovensko vino hraniva za posebne priložnosti.

Jan se je spravil pakirati kufer. Sedaj ima čas, da vse lepo stehta in zloži. Tudi švercovano robo. V Turčiji je kupil nekaj paketov plastičnih slamic. Roba, ki se je v velecejenji EU ne da kupiti, sic. Po večerji pa na sprehod in po novo porcijo baklav...

Kalimnos

Kalimnos

pogled iz kokpita sredi dneva

pogled na Mala iz carinskega pomola

pripravljena scena za jutrišnji praznik

ribarnice na Kalimnosu nikoli ne razočarajo; tokrat so imeli celo lion fish naprodaj po 10€;morska žaba pa po 8€; ugodne cene za divje ribe

ker je lion fish, za naju, odlična riba, smo jih pokupili in pojedli; odlično meso ! nisem pa bila v tej vročini razpoložena za filiranje ipd ...

je bila pa to danes popoldne edina odprta ribarnica, ostali so že zaprli

z veseljem sta nosila kupljene dobrote ...

zelo majhne hobotnice ... boljše bi bilo, da bi jih pustili živeti še nekaj mesecev

Tone ima najrajši baklave s čokolado

pogled iz kokpita zvečer ... niti ena miza ni bila prosta; ni kaj 14.avgust smo !

15. avgust 2023, torek

Kalimnos - Kos, Grčija

Ob prvi zori se ustvari hrup. Praznični hrup. K hrupu zvonov in hrupu popovega petja iz ozvočenj po zvonikih je svoje prispeval še sosedov pes, ki je (verjetno prestrašen zaradi zvonjenja) začel na ves glas lajati. In kako naj potem spim?

Odvežemo se, s sosedom (ki ga je tudi zbudil njegov pes) zamenjamo preostali kredit za elektriko za liter vina in izplujemo. Pit stop za plavanje na otočku Plati, ogled novodobne gusarske baze na Pserimosu in že smo v mandrakiju na Kosu. Spet med gusarji. In spet se tudi ponavlja zgodba o predplačniških karticah za vodo in elektriko po grških lukah. To je res annoying!

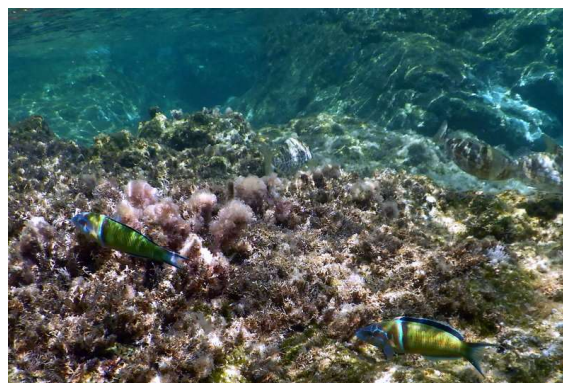
Sprehod po Kosu, malica v fastfooddžinjici, ki se ji reče giro-me-pita in potem po rentiča. Nekaj kilometrov hoje po soncu. Večkrat prečkamo eno in isto cesto, ko ocenjujemo na kateri strani je več dreves (sence, torej). Rentakarovec nam da večji avto, kot nam pripada, pravi. Spet. Ne vem sicer, kakšen avto nam pripada, ker smo kar enega rezervirali preko neta, še manj pa vem, kateri avto bi bil lahko manjši od Suzuki Swifta.

V dveh urah se malo popeljemo po Kosu. Riba-ka-riba. Ogled trdnjave nad mandrakijem smo zamudili, ob treh se vrata zapirajo. Ogled slanega jezera smo nekako le izvedli, čeprav nas je gugl najprej hotel peljati z avtom po peš poti. Slane obale in veliko ptic je (vsaj zame) precej bolj zanimivo za pogledati, kot še-ena-kafeterija. Za videti je bil tudi Citroen CV2 Tree. Ne sicer zato, ker bi bil kaj posebnega, ampak zato, ker je to prvovrstna neumnost. Namesto, da bi razbitega spačka odpeljali na smetišče, so ga pustili tam, kjer je ob cesti končal svojo kariero. S časoma ga je preraslo drevo in sedaj to prodajajo kot prvovrstno turistično atrakcijo. Homo turistikus je res ena hecna človeška rasa...

Ostale atrakcije so turistična naselja s plažami in lokali s turističnimi cenami. Liter vode, na primer, nudijo za štiri evre. Large beer v happy houru stane toliko, kot voda. No, tako mislim jaz. Ampak. Količina "large", ki sicer pomeni pol litra (in stane pet evrov), je v času akcije samo 4 deci. Large je v happy houru vse, kar je več od small (3 deci), nam razloži oštir. Je pa po oštarijah neizmerna gužva, ki ji neorganizirani Grki (navkljub osebju, opremljenem z voki-tokiji s slušalko v ušesu) niso kos. Tokrat smo namesto večerje res skoraj pričakali zajtrk. Še dobro, da smo na Mali pojedli baklave, preden smo odkorakali na večerjo. Še posebej zato, ker naročenih predjedi sploh nismo dočakali.

Plati, kopanje v kristalni vodi

pod vodo nič novega, nič vznemirljivega, vse pod mahom

Plati, tukaj smo se sidrali

Pserimos, oblegan z nešteti turističnimi plovili

Pserimos

Kos Mandraki kjer smo privezani

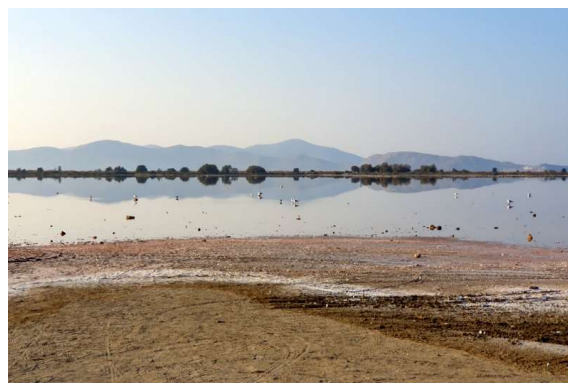
pogled iz kokpita v mandrakiju; podobno kot na Rodosu, le, da je meni Rodos bolj simpatičen kot Kos; je pa oboje mega turistično oblegano

Kos

spačka je fikus prerastel

slano jezero

slano jezero

turistične ladjice vozijo tudi na relaciji: Kalimnos, Plati, Perismos ...vse to kar smo tudi sami danes obdelali :)

16. avgust 2023, sreda

Kos, Grčija

Jan danes odleti domov. Še prej se pa zapeljemo po otoku na site seeing. Ampak. Bolje bi bilo, da se ne bi. Nič ni takega ne najdemo, kar bi bilo vredno ogleda. Nekaj takega, kar vsaj en od nas še ne bi videl. Za povrh so pa še ceste v obupnem stanju. Še najbolj koristen je bil obisk pošte, da je Jan kupil znamke za razglednico po zasoljeni ceni dva evra za dostavo v okviru EU. Iz Turčije je bila polovična cena, pa so jo morali dostaviti mednarodno.

Na letališču je bil deležen posebnega tretmaja. Na check-in šalterju pove, da je mladoleten in da potuje sam. Takoj (no, "takoj" po grško) pride supervisor, napiše neke papirje in mu dodeli letališko hosteso, ki ga potem odpelje mimo vseh vrst na letalo. To bi se lahko imenovalo tako nekako kot "exclusive vip priority boarding", prednost ima pred vsemi. Tudi v Ljubljani se mu godi enako, prvi z letala, prvi dobi prtljago, prvi je zunaj. Brez doplačila in pri že tako zelo ugodni letalski vozovnici, kupljeni pri Kompas. Celo njihova predstavnica za paketne turiste je ves čas check-ina bedela nad njim, čeprav pravzaprav sploh ni imela nič s tem, le letalsko karto je kupil pri njih. Zelo lepo! Hja, tako uslugo sem jaz zamudil za 45 let. Ne glede na svoja leta, je fant prepotoval precej več sveta in se bolje znajde na letališčih, kot njegova hostesa. A pravila so pač pravila.

In tako sva ostala sama. Življenje se počasi vrača v rutino. Večji šoping, ker imava avto, večje pranje perila in priprava na jutrišnje servisiranje sail driva. Kupim olje, ki je dvakrat dražje, kot drugod po svetu, preverim še nekaj ostalih cen in situacija je podobna. Kos ima znižano stopnjo DDV (zaradi beguncev), namesto 24% je tukaj le 17%. Verjetno torej znižana stopnja DDV pomeni višje cene. Verjetno. Druge logične razlage ni.

kratek sprehod po Kardameni, manjša turistična vasica

hitri ogled obzidja /grada v Antimachia

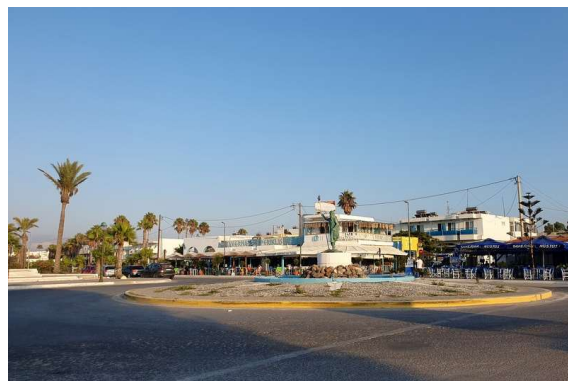
Jan odpotuje sam, brez spremstva, v Ljubljano....

očitno v marini Kos nimajo dovolj prostora, saj je premec barke že na pločniku

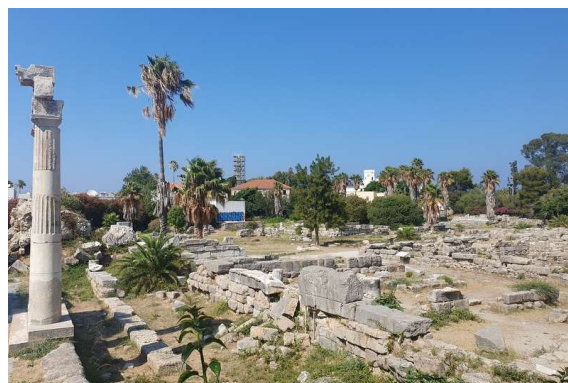
pozno popoldne, ko se ljudje vračajo s plaž in izletov, tudi mesto oživi

turistična vasica Mastichari (včeraj)

center mesta Kos je zgodaj popoldne prazno

v mestu Kos

mesto Kos

17. avgust 2023, četrtek

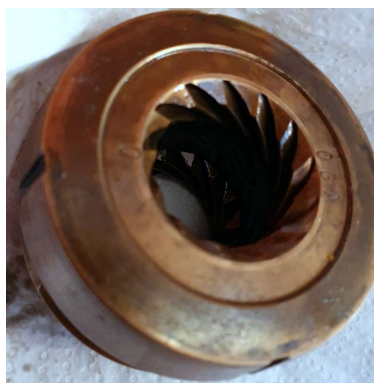
Kos, Grčija

Wellcome to Greece, wellcome to Balkan! Spet nič ne štima. Za danes smo bili zmenjeni z mehanikom, da popravi drsenje saildriva. Rutinska zadeva. Za ob osmih zjutraj se zmenimo, da lahko opoldne izplujemo. Pa je včeraj prestavil na deseto uro. In ob desetih ga ni. Ob enajstih ga kličemo in se ne javlja. Kako poznano balkansko! Ob dvanajstih končno odgovori na WhatsApp sporočilo, da pride ob pol dveh. Takrat ga, jasno, ni. Pride ob dveh. S prevajalcem in brez orodja. Obljubi, da se vrne čez deset minut z orodjem. Grška matematika: $14:00 + 0:10 = 15:00$. Ob pol štirih se je odpeljal in ob petih pripeljal. Ob šestih je ugotovil, da je nekaj naredil narobe in sedaj te svoje napake ne zna popraviti. Kliče na pomoč prijatelje in se odpelje. In se pripelje s spešal-tulom. Pristopim, da pogledam v čem je težava. Ajoj! Polomil je kaseto z zobniki, ki stane nekaj jurčkov. Kliče prijatelja. In se odpelje s polomljenim delom. Pravi, da ga bo popravil. Mar res? Danes? Ura je pol osmih zvečer. Ampak, vrne se. In ob devetih konča. Cel postopek traja v idealnih razmerah tričetrt ure. Nazadnje so mi to naredili takoj po telefonskem klicu v dveh urah, pa je bila Mala na sidru sredi zaliva. Z mehanikom Vangelisom smo se začeli meniti že pred dobrim tednom.

In na koncu se nikakor ne moremo sporazumeti okoli plačila. Fant prijavi insane cifro. Pa je bilo malo pričkanja, z njegove strani celo grožnje, da smo potem prišli na (za mene) še vedno visoko cifro. Cel dan sva imela uničen s čakanjem. In kdo bo nama to plačal? Kdo bo majstoru, se ve.

Pa ni samo mehanik neurejen. Tudi super truper fensi špensi marina je. Ker sva bila že včeraj v dvomih, ali bo z mehanikom vse špilalo, sva se hotela zmeniti, da ostaneva še en dan. Ampak. Glavna marinska pisarna za to ni odgovorna (pri njih je bil rezerviran in plačan privez za danes, hmmm...), naj se zmenimo v kiosku v Mandrakiju. Predvidljivo, tudi oni niso odgovorni. Naj se zmenimo z marinerom. Mariner je na kavici. Ko ga Vesna končno dobi, mariner včeraj ni vedel, ali ima še prostor za danes. Mejbi. In vedel bo šele danes, ko nama poteče rok trajanja. In danes ob dvanajstih, ko morava privez zapustiti (in mehanika še vedno ni), še vedno ne ve. Mejbi-until-tumorou-veri-erli. Zvečer, ko je jasno, da Vangelis začetega ne bo dokončal, se Vesna spet pogaja z marinerom. V igri je plan B: jutri gremo ali pa ne gremo. Jes-nou-problem je najnovejši marinerov odgovor. Balkan. Ah, kako se mi kolca po Turčiji. Tam bi bilo vse urejeno, kot se šika. Samo tam smo bili na charter programu in nisem hotel ostati en dan več v Marmarisu, da bi uredil servisiranje. Kakšna napaka!

Edina stvar, ki je štimala na minuto točno, je bila pralnica. Točno ob enajstih, kot je obljubil, pripelje mojster pralničar oprano in zloženo posteljnino in brisače. No, za 30 evrov bi skoraj lahko kupila novo, sic.

stvarca, ki nam dela sive lase

ko sem marineru Mandrakija omenila, da če Turk reče, da bo prišel delati ob 8.00, tudi dejansko stoji pred barko ob 8.00 ...me je tako pogledal, kot bi mu razlagala o vesoljčkah

18. avgust 2023, petek

Kos - Livadi, Patmos, Grčija

Odločila sva se, da greva proti Atenam (opcija je bila tudi Kreta). Tja vodita dve poti. Iz Ikarije preko centralnih Kikladov ali iz Hiosa skozi Doro Strait. No, so tudi druge, a ti dve sta najbolj primerni. Če greva skozi centralne Kiklade sta spet dve poti, mimo Mikonosa in Kee do Souniona ali južno od Naxosa in proti Argoliškem ali Saronskem zalivu. Kje bova šla, se odločiva jutri. Kdaj bova šla, se prav tako odločiva jutri. Generalno stanje vremena je, da tukaj in na cilju ni vetra, na poti ga je preveč.

Sidrava se torej na Patmosu, nekaj višine proti meltemiju sva tako pridobila. Po nekaj dneh paše skok v morje, ki je tukaj prijetno s temperaturo okoli 26 stopinj. Tudi temperatura zraka je prijetna. Po večerji, ko je šlo sonce počivat, sem si moral obleči majico, sicer bi me zeblo. In med plovbo popoldan enako.

Voda je lepa, turkizna, a na vrhu plava plast olja. Z našega dingija, ki ga je, visečega na davitsih, očitno v Mandrakiju na Kosu škropilo res usrano morje. Da je notri plavala svinjarija, sem vedel, da pa je na vrhu plast olja (ali nafte, kaj pa vem) sem opazi šele, ko sem danes zjutraj pospravljaj električni kabel (ki je enkrat zdrsnil v morje) in imel popolnoma mastne roke. Da je tudi dingi zasvinjan se mi je posvetilo pa šele tukaj. Jasno, da je potem tudi barka na vodni liniji mastna. Moje današnje plavanje je bilo okoli Male z gobico v rokah, sic.

Vesna je itak takoj pod vodo. Pa spet ni bilo nič posebnega. Pravi, da je enako, kot pred nekaj leti, ko sva bila tudi sidrana v tem zalivu. Bledo roza morska kumara. Hja, lokacije se že nekaj časa ponavljajo, novih (dobrih) zalivov kar ni.

Zvečer zakuriva v precej polnem zalivu, sidrani smo tako na gosto, da imava do najbližjega soseda manj kot sto metrov. Pa danes niti ni čarteristov, ker je petek. Kako neprimerno bolj je na morju prijetno oktobra ali novembra...

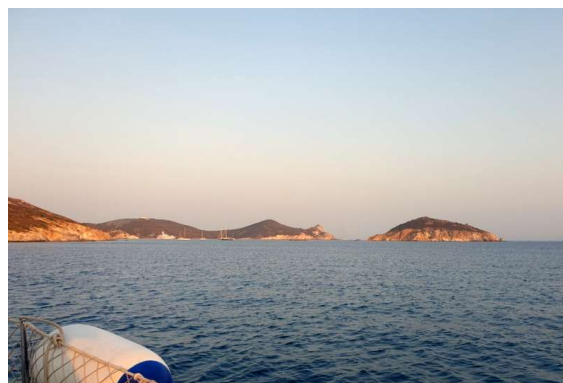
slovo od Kosa

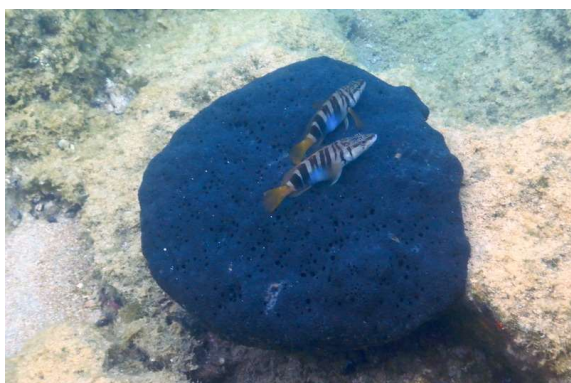
dolga plaža na Kosu polna ležalnikov in senčnikov...

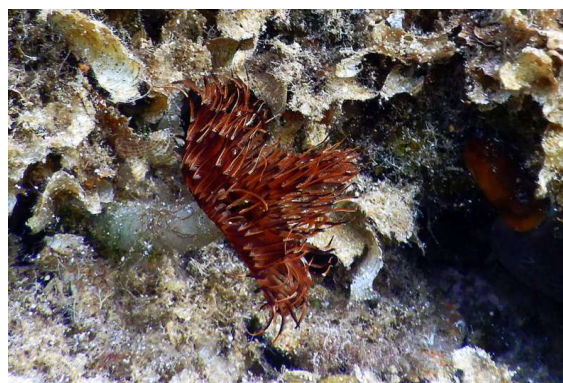
Livadi Geranou, dokaj poln zaliv plovil, pa tudi na plaži je bilo dosti turistov

tudi zaliv nasproti nas je bil poln plovil...ni kaj, glavna sezona je

veliko maha,ogromno spuž-zelo velike in različnih vrst

tovrstnih pahljač je bilo kar dosti, ravno tako rdečih cevkarjev

roza/oranžna morska kumara

pogled iz morja, koza se skriva za grmom

italijanski način sidranja .... pravi,da ima dovolj verige, pa itak ne bo vetra ... briga me kako je sidran, le malo preblizu nas je

kalinihta

19. avgust 2023, sobota

Livadi, Patmos - Fournoi, Grčija

Iti ali ne iti na Kiklade, to je sedaj vprašanje. Odgovor ponudi lenoba. Ko sva pripravljena na nizki start, je že prepozno. Torej ne greva na Kiklade. Odločiva se za sidrišče na vzhodni točki Ikarije. Jutri tako lahko nadaljujema na Hios (ali Psaro) ali pa greva na Kiklade.

A, glej ga zlomka, med Patmosom in Ikarijo je Fourni. Ker mi je dolgčas, brskam po netu. In najdem zapis, da so ravnokar odprli novo luko (imenovano "Marina") na Fourniju. Glej, pravim Vesni, spotoma nama je, pogledjva kaj so naredili (karkoli so že, je bilo to z mojim denarjem, itak). In greva. In prideva. Kao-marina je samo 20% zasedena, še štiri privezi so na voljo. Pisec biblije imenuje tako luko "Works in progress". Rod že ve, da bo izgradnja trajala dolgo. Ko še malo poguglam, bi tole moralo biti narejeno že leta 2020, pa so jo tri leta kasneje samo provizorično dali v promet. Evropski denar je potrošen, nekaj za pomol in nekaj za kar-tako-nekaj. Po balkansko. Sveži denar bo pa prišel, ko bo pač prišel. Le kdo bi se sekiral, če manjka samo še pikica na i, da bi lahko začeli kasirati. In zakaj bi sploh začeli? To mora vendar nekdo delati. Grčija...

Kakorkoli, storitev v mirnem vremenu je enako, kot na sidrišču. V urnebesu zna biti pa to heaven shelter! Le da se ne da skočiti v morje z barke. Morje je sicer popolnoma kristalno čisto in bi se dalo plavati do 100 m oddaljene plaže, smo pa le v luki in to nekako ni primerno obnašanje.

Kakorkoli, Fournio, ki je bil do sedaj bolj kot ne nedosegljiv zaradi obupne luke in zelo globokih sidrišč v oklici, se počasi odpira navtičnemu turizmu. A počasi. Cene po tavernah so še vedno v redu. Ok, piva pod 4 evre ni, zato je pa vino (če se temu sploh lahko reče vino) pol cenejše, kot na Kosu (kjer prodajajo enako vino iz kartona kot "local wine"). In atherino imajo in karides tudi. Krasi meze je bil poceni in nič kaj slabši, kot vedno. Le popusta zaradi neskončne količine muh (ki jih nisva videla že vsaj en mesec) nisva dobila.

Lepo je, da sva celo v Grčiji našla novo luko, ki je še nisva poznala. Ravno zato, ker Grčijo predobro poznavata, nama je postala že zelo dolgočasna. In zaradi njihovega balkanskega melosa počasi razumem Mitko, da je imela neorganiziranih in konfuznih Grkov že poln kufer. Tudi jaz jih že imam. Morda greva pa po Srečovih stopinjah in odjadrava v urejen del Evrope.

Zvečer se Vesna loti iskanja servisa, ki bi zamenjal baterijo v našem EPIRBu. Na pomoč pokliče - koga drugega, kot AI. Googlov Bard je strumen, vse ve. Servisiranje stane 189,99 evrov in je narejeno v treh dneh. Napravico pa je potrebno prinesiti na naslednji naslov: 123 Main Street, Athens, Greece. Hmm... guglov bard morda že tako misli, ampak guglove mape mislijo pa, da ta naslov enostavno ne obstaja. Očitno se v guglovi družini bolj malo pogovarjajo. Na to opazko in dodatno vprašanje je bard spet strumen, odgovori tako nekako: "kaj težiš, sem ti ravnokar povedal vse, kar moraš vedeti - če ne verjameš, pa sama išči dalje". In umetna inteligenca nas bo nekoč nadomestila...

danes je zelo vlažno

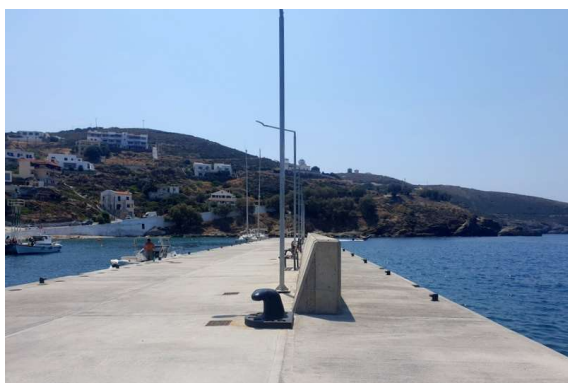
Mala na privezu v Fournoi Korseon

pomoli so novi, bitve so pa zelo majhne

na pomolu le dve vrsti bitev in nekaj klopc; ni elektrike in vode

vezati se je možno tudi na zunanji strani; instalacij za vodo in elektriko ni videti na zunanji strani

glavno mesto/vasica otoka

še pogled z obale na novi pomol

ena sama turistično urejena ulica z gosto posejanimi drevesi in večimi trgovinami, kafiči, oštarijami

osrednji trg... vasica simpatična, ravno prav velika; prijeten postanek

prodnata plaža s kristalno čistim morjem

tukajšnja cerkev ima ozvočenje na zvonikih...

v tej vročini paše edino nekaj morskega ...pa zraven pol kg vine in kilo in pol vode

20. avgust 2023, nedelja

Fournioi - Kalantos, Naxos, Grčija

Še pred osmo uro zjutraj se odveževa in nekaj časa motorirava, nekaj časa jadrava. Dokler ne prideva do zahodnega rta Ikarije. Tam srečava meltemi. In zdivjava. Naslednjih 32 milj jadrava s povprečno hitrostjo 8,5 vozla (to je preko 200 milj na dan!). Mala je konec koncev le samo 36 čoveljska jadrnica. Pogoji so idealni, veter 5-6 Bf, polkrmni, zunaj imava polovico jader.

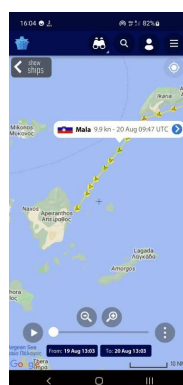
Val je, a ni tako težak, da bi bilo potrebno upočasniti plovbo. Okoli meter ga je (mean significant wave height), kar pomeni, da občasno srečava tudi kakšnega preko dveh metrov. 150 milj prostora imajo na tem koncu, da se razvijejo. Ampak, glede na to, da je Vesna del plovbe preživela v podpalubju, valovi verjetno niso bili prehudi. Z boka so in nekaj naju jih zato tudi pošteno zalije. Ko se zvečer sidrava, zaradi tega zadnji del barke in jambor razsolim. Sprednjega dela ne morem, nimam dovolj dolge cevi na tušu v kokpitu. To bo moralo počakati na marino.

Namenjena sva v zaliv Moutsouna na vzhodni strani Naxosa, pospraviva jadra in se pripraviva za sidranje. A je tam na srečo že ena jadrnica, da hitro vidiva, kako se rola. Še dobro, sicer bi se sidrala in kmalu spet odsidrala. Kakorkoli, ne, to ni za naju. Genovo nazaj gor in s čistim krmnim vetrom lepo počasi ob otoku proti jugu. Petnajst milj naprej je verjetno boljše zaščiteno sidrišče.

Bolje je, čeprav je vseeno nekaj vala. Je pa precej manj vetra. Upam samo, da refuli katabatičnega vetra ponoči ne bodo premočni. Za danes bo v redu, jutri se pa prestaviva kam na jezero. Po 70 miljah "poskočnega jadranja" ob šestih zvečer bolj paše dobra večerja, kot pa iskanje idealnega sidrišča.

takole je Mala letela po našem chart plotterju

marine traffic je pa povedal, da sva še več letela

Naxos

Naxos, Moutsouna, preveč roli za bivanje v tem zalivu

zaliv/plaža Kalantos kjer bova prenočila

21. avgust 2023, ponedeljek

Kalantos, Naxos - Despotiko, Andiparos, Grčija

Nizozemca na sosednji barki, Viviane, imata Starlink anteno in loviva tudi njegov WiFi z inovativnim imenom »Viviane Starlink« (le zakaj so pri nama vsi hotspoti poimenovani »Mala«?). Pa se usedem v dingi in odpeljem na klepet. Precej stvari mi razloži, predvsem kako kaj shekati. Hardversko. Sicer ne vem, ali se bom tega lotil, so bile pa informacije nadvse zanimive.

Ob enih se odpraviva naprej. Pa ne daleč. Preliv med otokoma Despotiko in Andiparos je oddaljen vsega skupaj 24. Pod Naxosom, kjer sva bila sidrana sicer ni vetra, po milji ali dveh sva pa v prelivu med Naxosom in Parosom. Tam je spoštljivih 6 Bf in na zelo skrajšana jadra lepo plujeva.

In si ogledujeva Sea Cloud 2. Na collision coursu smo, a se miljo prej ustavi, obrne bočno na veter in začne dvigovati jadra. Predstava traja zelo dolgo. Spustiti je potrebno 23 pravokotnih jader s skupno površino tri tisoč kvadratnih metrov. Na tradicionalen način. Ročno. In ko je vse končano, se usmeri polkrmno na veter in počasi zapluje za nami. A je v vsej svoji veličini (347 čevljev) počasnejša od naju in jo v vlažnem vremenu s sila slabo vidljivostjo počasi izgubljava v daljavi za sabo. Res je prava lepota z vsemi odprtimi jadri.

Sidrava se v ogromnem, zaprtem zalivu, kjer je prostora res ogromno. Do bližnjega soseda imava krepko preko sto metrov. Tudi morje je popolnoma mirno, kljub močnem meltemiju. Ok, na vodi so valovčki, ki bi naju morda zmočili, če bi se oddingirala na obalo, pa tega tako ali tako ne bova počela. Jeva na barki, na obali itak vse že pozna. Taverne niso nič drugačne, kot kjerkoli drugje v Grčiji. Odločiva se za boljšo varianto. Vsaj zame. Vesna pripravi slastno večerjo, ovčko s pečenim krompirčkom.

jutranji pogled na okolico zaliva Kalantos na Naxosu

zvečer so bile razsvetljene samo oštarije, javne razsvetljave ni v tem zalivu

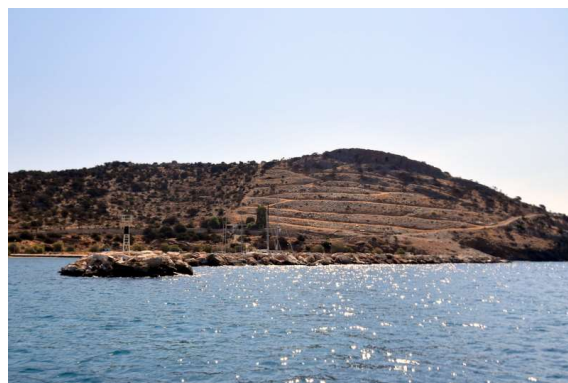
igranje z barvami

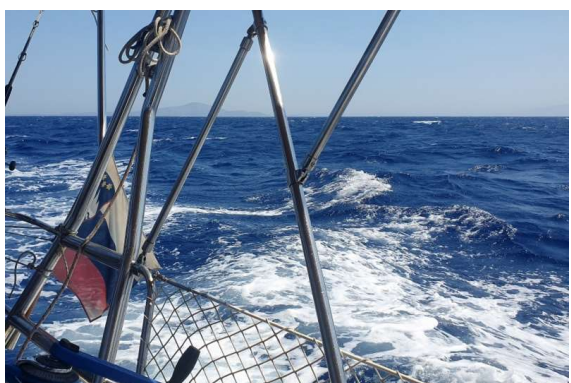
plaža v Kalantosu je dokaj prazna

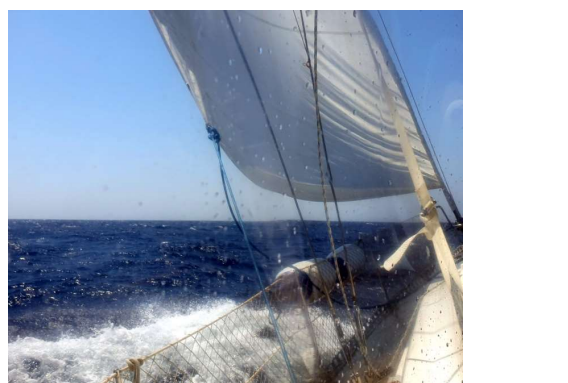
prišla je ena manjša skupina kajakašev

lučica v Kalantos, Naxos

danes smo pa bili ves čas na boku

sedaj se je pa Mala verjetno dobro očistila morebitnih alg iz luk/marin

Despotiko; letos odkrili skulpturo Kourosa brez glave

1600 kvadratnih metrov velik Apolonov tempelj

Despotiko - ogromen zaliv

ravno toliko je bilo čopa, da ni nihče hodil na obalo

22. avgust 2023, torek

Despotiko, Andiparos - Livadi, Serifos, Grčija

Smo na robu dogajanja med zahodnikom v osrednjem Sredozemlju in severnikom nad Egejskim morjem. Vremenske napovedi so torej kot športna napoved. Generalno za Mediteran so vse enake, ravno na tem delu, ko se dva sistema tepeta med seboj, pa so ena do druge čisto drugačne. Poseidon, recimo, napoveduje W 1-2 Bf, ECMWF pa N 6 Bf. Ostali modeli pa vse vmes. Edina prava in vsaj malo uporabna vremenska napoved se glasi "Poglej skozi okno".

In sva zjutraj pogledala in se odsidrala. Nekaj časa motorirava v čisti bonaci, potem ostro orcava v 3 Bf in zmešanem morju (v Atenah fino vleče). Ciljev je več, odvisno do kam bova lahko prišla. Prvega hitro zamenja drugi, in nato celo upam na tretjega, ko se ob enih popoldan v desetih minutah veter iz 2 Bf ostre orce obrne točno v nos 5-6 Bf. Jasno, v takih pogojih nimava kaj vztrajati z nadaljevanjem. Obrneva nazaj na Serifos in (po novem s polkrmnim vetrom) zdrviva v luko. Gužva sicer je, ni pa prehuda. Globoko tudi je, pa spet ni prehudo. Mislim, da sva dobro sidrana.

Na obalo se nama ne ljubi. Vesni se tako ali tako ne ljubi nikamor z dingijem, jaz imam pa nekaj za narediti, pa se mi tudi ne da po oštarijah skakat. Po oštarijah, katerih menije poznam na pamet, kot dober kelner. Itak to ni težko, vsi imajo enak meni. Ni pa vsak dan enak meni na Mali. Danes je Vesna presenetila s gigantskim lignjem v odlično začinjeni vinski omaki (s slovenskim vinom) in pire krompirjem za prilogo. Mljack! Cela Grčija (pa čak i šire!) v oštarijah na rivi otokov ne premore česa podobnega.

čudovita jadrnica v Livadi, Serifos

sidrišče v Livadi, Serifos

do noči se nas je kar dosti nabralo

pogled na Horo na Serifosu ....

do Hore je kar dolga strma pot; pred leti smo lezli gor, a tam ni bilo kaj dosti za videti

čeprav je že skoraj noč, je še vedno možno najti priveze

za privez je treba plačati cca 6€, elektrike, vode ni možno imeti

oštarije so videti kar polne

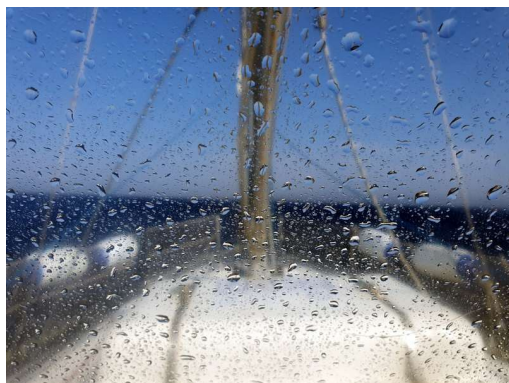
23. avgust 2023, sreda

Livadi, Serifos - Apokrionisi, Kithnos, Grčija

Pogled skozi okno pove, da bo danes naporno. Ampak, vseeno se odsidrava in izplujeva. Motorirava celo pot, čeprav bi se nekaj milj pod Kithnosom dalo jadрати. Pa nisva. Dva vzroka sta bila. Najpomembnejši je ta, da sem prelen, da bi za tri ali štiri milje dvigoval jadra. Drugi, tudi pomemben, je, da bi bila to ostra orca v 7 Bf. Hja, modelske napovedi so bile 1-4 Bf, grški meteorologi so napovedali 5-6 Bf (s podnapisom, da so sunki lahko do 40% močnejši) in v sunku (ki tukaj traja okoli pol ure) je bilo pač 7 Bf, 30 vozlov sva namerila. Mala je pri 2000 obratih napredovala s povprečno hitrostjo med 3 in 4 vozle. Čim prej je treba to plovbo pozabiti.

Sidrava se v proti meltemiju dokaj zaščitenem zalivu. In to v trenutku anti-refula. Nekaj časa sva imela praktično brezvetrje, tako da sva v miru izbrala prostor nad dobro mivko in lepo počasi uredila snubber in podobne zadeve. Tudi razsoljevanje barke je bilo precej lažje, kot pa če bi okoli ušes brilo 30 vozlov. Ko je bil po tem čas za kopanje, je bilo morje spet penasto. Kopanje je odpadlo.

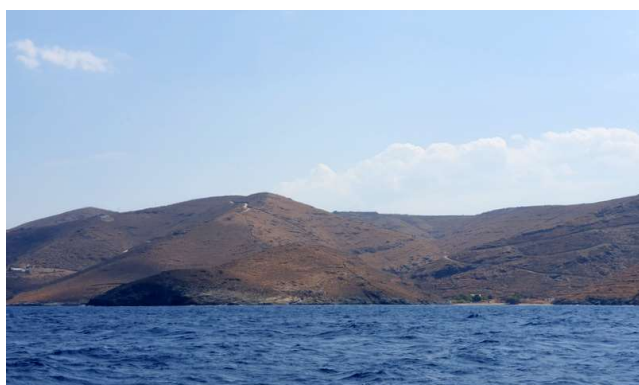
Potem delava. Oba. Vesna pripravi še večerjo in po pipici in kozarčku rujnega se počasi odpraviva k počitku. Jutri naju čaka vplutje v Saronski zaliv, če bo jutranji pogled skozi okno ta načrt potrdil. Kam točno, se bova odločila sproti, verjetno pa nekam okoli Porosa, če bo vreme tako, kot je današnja vremenska napoved za jutri. Z majhnim lokom bo to bok do polkrma. Res ne bi rad orcal v močnem meltemiju.

mokra plovba

nič zelenega

bolj malo plaž na tej strani otoka

zmešano morje

Kithnos

Kithnos ... cesta še vedno ni asfaltirana

vse je isto kot lani

do večera se nas je kar nekaj nabralo na sidrišču

24. avgust 2023, četrtek

Apokrionisi, Kithnos - Ormos Varis, Atika, Grčija

Pogled skozi okno pove, da napoved pač spet ne drži. Tokrat so složni vsi modeli in meteorologi. Edini špil ferderber je vreme. Morje na Kithnosu je flat calm.

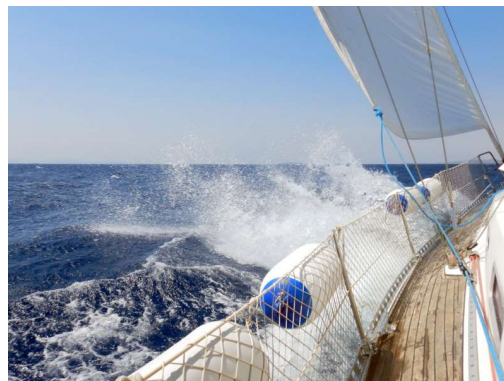
Plan B. Ni potrebno do Porosa, lahko greva naravnost na Atiko. Do Keje vetra ni ali ga je zelo malo in nekaj časa motorirava, nekaj časa jadrava. Pri Keji se veter dvigne, vendar sva že tako visoko, da imava laško orco in bok do Atike. In zelo skrajšana jadra. Plujeva hitro, pot je kratka, a mokra. Šele pod Sounionom je meteorološka napoved točna, 6 Bf. V Saronkem zalivu je vetra manj, a je refulast, 1-5 Bf. Ker se mi res ne ljubi garati jadra-ven-jadra-not, jih skrajšam, da so naštimana za 6 Bf orce in potem pač plujeva počasi.

A ob štirih le priplujeva, se sidrava in spraviva k delu, jelu in počitku. Sidrišče je prostorno, dobro, a kar malo roli. Razvadila sva se, le nekaj sidrišč letos ni bilo "na jezeru".

Ker sva tako prihranila en dan, greva lahko jutri z busom naokoli urejat zadeve. Več stvari sva dala na to-do listo. V Alimos marino (kjer je privez normalno cenjen - in ne hrvaško ali turško) ne moreva do nedelje. Takrat izplujejo čateristi in imajo prostor tudi za padalce.

... in ponavlja se včerajšnja plovba

s skrajšanimi jadri

luka Varis

mesto Varkiza , spet vsaka karta po svoje imenuje

na sidrišču Varis nas je veliko

25. avgust 2023, petek

Ormos Varis, Atika, Grčija

Ova noč nije bila moj dan. Vsak ferry, ki se je peljal mimo naju je pošteno zaguncal. In ladijski promet je tukaj precej gost. Pa to sploh ni bilo najhuje. Ob treh zjutraj so se na parkingu ob mandraču zbirali motoristi. Verjetno pod vplivom alkota. Tekmovali so, kdo bo glasnejši. In potem so ugotovili, da so glasnejši od njih njihovi motorji brez dušilcev. Seveda je bilo pomembno, kateri motor je najglasnejši. A-joj, to je še huje od tolčenja po zvonovih. Mujezini so pa itak pravi loleti v primerjavi z mopedisti.

Vplinjač v outboardu imava polomljen. Poskusil sem ga zalepiti, pa imam stara lepila in ne držijo. Ali pa morda niso prava in zato ne držijo? Kakorkoli, z dingijem morava po lepilo za popraviti dingi. Zjutraj to sploh ni težava, popoldan, ko se bova vračala, bo pihalo in če bo treba veslati, naju lahko odpihne na odprto. Mah, bova že kako.

In greva lepo z busom v Atene. Kar dnevno karto si kupiva. Več opravkov imava. Najprej je potrebno zamenjati baterijo v EPIRBu. V Ljubljani sva to nameravala storiti, pa so nama rekli, naj raje kupiva nov EPIRB, ker je to ceneje in da traja

zamenjava baterije 2-3 tedne. Tukaj so nama vse skupaj naredili v nekaj urah brez rezervacije termina (bi v eni uri, pa sva imela še druge opravke in sva jim zabremzala s siga-siga).

Potem kupim rezervni del za sidrni vinč. Na isti cesti je prodajalna, pet minut stran. In poleg je slučajno še DHL. Preverim, kje je moj paket, ki ga čakam in o katerem na njihovi tracking spletni strani nič ne piše. In spet me pustijo odprtih ust. Oni ne vedo, kje je paket. Iz Nemčije je šel, v Grčijo še ni prišel. Vmes se pa ne sledi. A-joj! DHL je sinonim za besedo »katastrofa«. Še v nekaj tehničnih trgovinah se ustaviva, ker so vse zbrane na istem koncu.

Tudi Jumbo. Ampak. Tja pa res ne grem nikoli več! Pol ure sem potreboval, da sem se prebil skozi vsa nadstropja labirinta s ceneno robo. Ikea sindrom! Ko vstopiš, ne moreš več ven. Itak pa nimajo tistega, kar potrebuješ.

V mandraču sem ob povratku vplinjač servisiral s prtički za brisanje ust in sekundnim lepilom. Počakati je treba, da se posuši. Čakava v oštariji. Čeprav je meni tak, kot posod in nekaterih stvari z menija niti nimajo, pa sva bila z okusom hrane tokrat zadovoljna. In zadovoljna sva bila tudi s servisiranjem outboarda. Prispela sva na Malo, ne da bi se vmes kaj polomilo. Jutri se lotim malo resnejšega lepljenja.

Naredila bova vodo. Ampak. Ko vklopim watermaker, naredi visokotlačna cev bum. Ajoj! Saj ne morem tako hitro popravljat, kot se stvari kvarijo. Ok, v Atenah valjda najdem delavnico z visokotlačno robo, da mi naredijo novo cev. Če se je že moralo to zgoditi, se je zgodilo na pravem mestu. Je pa potrebno razstaviti pol barke in iz kleti znesti vso robo (ki jo je več, kot jo gre v kokpit), da je možno izvleči cev. In ko bo popravljena, ponovi vajo. Vsakič je to za vsaj dve uri dela.

Povzetek: sidrana sva v prečudovitem zalivu.

z busom za 4,2€ sva se peljala v Alimos; vozovnica velja 24ur za cele Atene in okolico; ni kaj tudi tukaj se ne morejo izogniti grafitom

ribiška luka kjer lahko pustiš svoj dinghi

Mala na sidrišču

Jumbo v dveh nadstropjih... ko enkrat vstopiš je dolga pot do izhoda

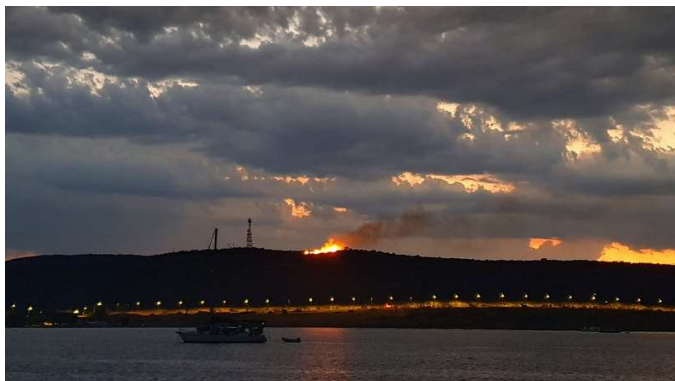
26. avgust 2023, sobota

Ormos Varis, Atika, Grčija

Ob šestih zjutraj me zbudi hrup. Tokrat ni pop, niti mujezin, še manj bikerji. Hrup je čisto ekološki, grmenje. Fino ropota. Kasneje vidim, da smo bili deležni 270 strel v eni uri, kar je kar precej. Mu pa zelo kmalu sledi neekološki hrup, sirene gasilnih avtomobilov. Na bližnjem, nedostopnem hribu je strela zanetila gozdni požar. No, požar makije, gozda tukaj ni. Z neverjetno hitrostjo se širi in počasi mi postaja jasno, zakaj mnoge živali kljub stampedu tej nevarnosti ne uidejo. Manjši požar je po eni uri na srečo le še bivši požar. Tudi pogašen je bil ekološko, brez posredovanja človeka (sirene res ne štejejo kot metoda gašenja). V tem primeru sem lahko priča, da požar ni bil podtaknjen. Razen če ga je podtaknil Thor. A to težko verjamem, saj na tem delu sveta nima prav močnega vpliva.

Dan je bolj kot ne popolna bonaca. Kar pa ne velja za morje. Kar naenkrat se od nekod privali val. Šment! In to se ponavlja ves dan. Ladje, ladje, ladje... Hja, sidrana sva na roadsteadu. Če ni ladijskih valov, so valovi gliserjev v okolici. Dvakrat vmes pihne. Prvič, ko vstavljam v outboard na novo zlepljen karburator (fino me gunca in samo čakam, kdaj mi kaj pade v morje). A, kot je reful prišel, je tudi odšel. To se zgodi takoj, ko končam z delom. In ker je bonaca, zaplavava okoli barke v lepem turkiznem morju in po kopanju se spravim posprejat tendo s silikonskim sprejem. A, glej ga zlomka. V istem trenutku pihne in v vetru lahko sprejam samo morje in bližnjega soseda. Prečudovit zaliv, kakopak...

Vesna slušbuje in pripravi odlično kosilo. Čeprav hrana v včerajšnji birtiji ni bila tako slaba, je tole tukaj boljše. Hja, oštarija Chez Mala nudi hrano po mojem okusu. Le vžigalice je treba vleči, kdo bo kuhal. Na mojo srečo, so vse enako dolge (vse so dobitne) in Vesna prva vleče. Odločitev o kuharju je takoj znana. Da bi še jaz potegnil vžigalico iz kupa torej sploh ni potrebe. Pravzaprav sploh ni potrebe, da bi vlekla vžigalice, ker se ve, da bo Vesna zmagala. Tekmo ji raje vedno predam kar brez boja.

požar, ki ga je povzročila strela se je hitro širil

k sreči je tudi kmalu ugasnil, sam od sebe, brez pomoči človeške roke; menda se tem strelam brez dežja reče suha nevihta; ne vem če je 100 kapljic padlo na Malo, pa tako slana je

danes pa svinjski fileji z bučko, suhim paradižnikom ter sirom; priloga riževe testenine z zelenjavo

27. avgust 2023, nedelja

Ormos Varis, Atika, Grčija

Končno sem spal v redu, po diagonali v zadnji kabini se rolanja niti ne čuti preveč. Sem ga pa občutil preko dneva. Mačo-boji šibajo naokoli in delajo valove. Ah, ja...

Spravil sem se urejati malenkosti. Recimo montirati nov kontroler ledic. To se dela stoji na robu barke v kokpitu. In ko zarola, se z eno roko držim, da ne padem v vodo, z drugo držim kontroler, s tretjo izvijač in s četrto vijak, s peto navodila in s... aja, nekaj sem zamešal... saj vendar nimam toliko rok. Kakorkoli, kupil sem kontroler in daljinca in se kumšval. Nikako-da-proradi. Nazadnje obupam in si rečem "ok, daljinec ne dela, bom pa s telefonom krmilil ledice". No, to dela iz prve. In potem tudi z daljincem dela. Ajoj - kaj bi brez telefona? Še luči se ne da prižgati.

In ko že plezam kot opica po rolbaru vidim, da mi ne gori zadnja pozicijska luč. Mah, saj ne more, polna je soli. Italijanska roba. Na srečo se jo še da lepo očistiti in ko z Vesno to narediva, je spet vse v najlepšem redu.

Pa še ena stvar, ko sem ravno na rolbaru. Celo znanost kablovja imam tam. Legacy. Razen dveh kablov, ostalega ne potrebujem več. Lajtunga za vetrnico, kabel za Inmarsat anteno, kabel za Navtex anteno in podobne zadeve. Pa se lotim še odstranjevanje tega. Ampak. Če hočem pospraviti iz cevi kable za vetrnico, moram razšraufati motor, razdreti zadnjo kabino in odstraniti posteljo, sprazniti port spoiler, odstraniti zadnji del biminija, podreti dve plastični omarici na rolbaru, prevezati nekaj drugih kablov in odstraniti en kup vezic. Zdi se malo in samo izvlečenje kablov je bilo res narejeno v nekaj minutah. Ampak, vse skupaj mi je vzelo pa toliko časa, da sva imela vmes kosilo. Jasno, vse, kar sem razkopal, sem moral na koncu postaviti nazaj.

Namenoma sem pa pustil antenske kable, jih bom uporabil kot foršpan, ko bom naslednjič kaj napeljeval na rolbar.

Danes nisva šla nič na kopno.

levo mega jahta v obliki miške

28. avgust 2023, ponedeljek

Ormos Varis - Alimos marina, Atika, Grčija

Danes je Mala spet pokazala, kaj zmore. Skok skozi hiperprostor nas je prestavil iz sidrišča v deset milj oddaljeno marino ne da bi se premaknili eno samo miljo po morju. Log bicikel se je v štirih dneh neaktivnosti očitno zapackal. Mala pač ni narejena za stacionaren način plovbe.

Da smo se danes privezali v skoraj prazni marini, je bilo potrebnih vsaj deset mailov in nekaj telefonskih pogovorov. In plačilo preko bančnega računa. Vnaprej. V petek je bilo izvedeno mednarodno plačilo, danes je bilo sprovedeno. Dokler ne plačamo, nismo dobrodošli. Mah, če bi prišli in plačali s kešom, bi oni imeli prej denar in več ga bi bilo. Včeraj zvečer nismo mogli priti, ker baje ni bilo prostora, danes ob devetih zjutraj je vsaj 700 (od skupaj preko 1000) privezov nezasedenih. Čarter baza, pač. Prepričan sem, da jih je bilo včeraj popoldan prav toliko. In ko sva danes vplula, še niso vedeli, na kateri privez naj nas privežejo. Ajoj, Grčija in njena neurejenost... In potem naj še kdo vpraša, zakaj nočemo hodit v marine!

Danes nisva naredila veliko. Vsaj tako izgleda, če rečem, da sva zamenjala cev za watermaker in plinsko jeklenko. Ampak, treba je vedeti, da smo v Grčiji. Za začetek je potrebno iti do 2000 korakov oddaljene recepcije, da se lahko priključiva na vodo (po telefonu ali buh-ne-dej VHFu se to ne da urediti). Uro in pol potem, ko sva privezana, še končno lahko začnem s postopkom razsoljevanja (ki ga nevihta v soboto ni znala opraviti). In točno takrat se pojavi mehanik. Krepko uro zamuja, pa se mu to zdi čisto normalno. On je Grk. Itak nima pojma, kaj mora popraviti, ampak to bo naredil jutri. Mah, ne bo, to vem, bo pa mogoče uspel razstaviti motor, da vidim kaj hudimana se je tokrat odlomilo. In da naredim načrt kje in kako zadevo sanirati, da ne bo potrebno uporabljati handy genseta.

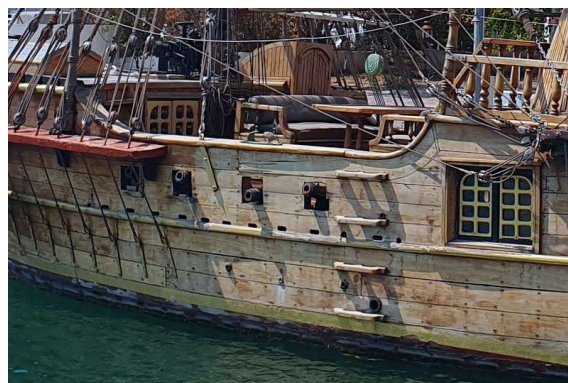
Potem se odpraviva vsak po svojih opravkih. Vesna gre v čendlerijo, kjer ji povedo, da si naj kar na netu pogleda, kaj nudijo in pride s spiskom. Nimajo časa za nasvete. Jaz se s tramvajem odpeljem k super-truper strokovnjakom za hidravlične sisteme. Celopopoldne mi to vzame, od tega dobro uro in pol v delavnici, ko fantje ne vedo, kaj naj naredijo. Ko že čisto obupam, da bo kaj iz tega, le uspejo nekaj spackati skupaj. Pa samo eno visokotlačno cev so morali odrezati in nanjo stisniti priključke. Moje priključke so gledali kot deseto čudo.

Na srečo nama je šla vsaj montaža te cevi neverjetno hitro od rok, pa je bilo potrebno sprazniti in razstaviti pol barke, da sva cev lahko potegnili med zadnjim spoilerjem in kopalnico. Vsaj nekaj je šlo po planu. Verjetno zato, ker niso bili vpleteni Grki, če sem malo zloben.

So bili pa vpleteni pri menjavi plinske jeklenke. In se je zataknilo. Za tako zahtevno operacijo morata očitno biti dva. In morata priti večkrat, da je na koncu v plinskem lockerju le prava zadeva. No, skoraj prava. Ni Campinggaz, je nek lokalni surogat. A s tem se bova ukvarjala drugič.

cca 10m turistična barčica v marini Alimos ...

pa še topove ima :) ...

marina Alimos največja marina v Grčiji; menda premore 1060 privezov;

Alimos commonwealth cemetery .... blizu marine alimos

vojaki UK, Kanade, Avstralije, NZ, India, Južna
Pakistan umrli v II. sv. vojni v Grčiji afrika,

pokopališče je urejeno, angleška položena travica vsak dan
pokošena

29. avgust 2023, torek

Alimos marina, Atika, Grčija

Nov delovni dan. Danes ne službujeva, ni časa. Zato pa delava. No, čakava. Majstori za motor so najavljeni točno ob 9:30, in točno ob 9:25 sem jim pripravil delovni prostor (ostranil pohoštvo). Vesna je skladno s timingom zapustila barko (stopnic za izhod ni več). Ona gre k dohtarju na ultrazvok ledvic in urološki pregled. Barbara ji je uredila termine in jo celo spremlja na poti. In dublira tudi meni pri urejanju mehanikov. Rezultat je spodbuden. Vesna nima life threatening ledvičnih kamnov, ji pove dohtar, poznavalec Slovenije, in mehaniki se ob pol enih popoldan končno le pojavijo na Mali.

Danes se je Vesna naučila, ko se voziti z javnim prevozom po Atenah. Karto sva se nekako naučila kupiti (avtomati so bolj kot ne povsod razbiti in delajo ali pa ne delajo), nisva pa vedela, da se je treba na busu ali tramvaju štempljati. Nikogar nisva videla to početi in tudi midva nisva. Logično. Na karti je odtisnjen datum in ura in velja 24 ur. Ampak. Sedaj veva, da velja 24 ur od prve validacije. Neštempljana karta je neveljavna. Torej, nama še vedno veljajo 24 urne karte iz pred nekaj dni, ki jih nisva štempljala. In nisva srečala kontrolorja...

Tole z mehaniki je bilo tako, da sem že obupal, da sploh pridejo in sem se odpravil po ostalih opravkih, ki jih imam na to-do listi. Pa jih srečam na pontonu, ko prihajajo. Sreča. Če bi odšel minuto prej, bi se zgrešili in danes verjetno ne bi nič delali. Če jih Barbara ne bi po telefonu nakurila v grščini, verjetno tudi ne.

Trije mladi fantje (delata itak lahko samo dva hkrati) se lotijo dela. Pa niso najbolj rutinirani, ker so mladi in delo, ki ga delajo itak vidijo prvič (tale moj generator je res eksotika). Počasi jim gre, a na koncu le uspejo razstaviti motor in ven potegniti popolnoma razletene magnete rotorja. Rezervnega dela nikjer v Grčiji ni. Pooblaščen dealer za Grčijo jim razloži, da je to slovenski produkt in da v Sloveniji bom to zagotovo našel. Jah, Mala je (kolikor je meni znano) edina slovenska barka s takim generatorjem. Dilerji, dilerji...

Po petih urah dela, motor nekako le sestavijo. Malo se sicer kadi in smrdi iz njega in malo škriplje, pa mi zagotovijo, da je to v redu (hmmm...). Kakorkoli, po pol minute ne kadi več in ne škriplje več. Upam, da bo v takem stanju zdržal tudi naprej. Generator pa brez magneta noče delat, to je že davno tega razložil gospod Maxwell. Imel je prav. In tako je Mala ponovno ostala brez generatorja. Sedaj je handy genset ostal naš edini zanesljivi vir energije in ga bova morala še toliko bolj čuvat.

Ko majstori odidejo, pride paket. K Barbari na firmo. Na ime »Anton Kosi, ime firme, naslov firme, Athens, GR«. Nihče pri DHL me ni poklical, da preveri, če ni morda napaka. Enostavno so paket pustili kar nekje. Že slovenska izpostava DHL je katastrofa, grška pa še toliko bolj. Še včeraj je namreč DHL vehamentno trdil, do bo paket dostavljen čez en teden. Natančneje: popoldan, čez en teden.

Plan je posledično dinamičen, spet se je spremenil. Dekleti gresta torej po paket, jaz grem v fereterijo po nekaj malenkosti in nekaj novega orodja. Ob osmih zvečer smo vsi zbrani na Mali, vključno z dvema paketoma in nekaj vrečkami robe iz Sklaventisa. In pol ure kasneje smo vsi, razen paketov in hrane, v marinski birtiji. Jemo, pijemo in klepetamo, dokler nas ne naženejo.

Sytagma-stara kraljeva palača; ...množica ljudi čaka menjavo straže

preden bi uspela priti na drugo stran ceste in se prebiti bližje, bi bilo že mimo...tako je ostala le ta fotka z druge strani ceste

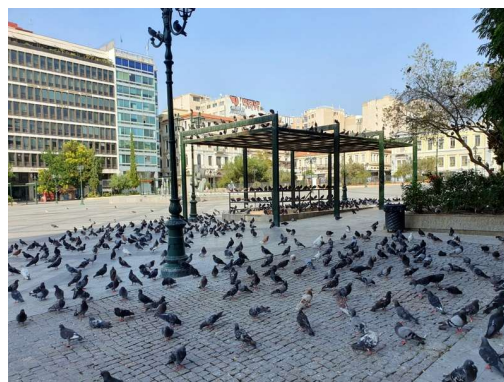
pogled na trg Syntagma z avenije Amalias

ulica Ermou kjer najdejo svoje mesto tudi ulični glasbeniki

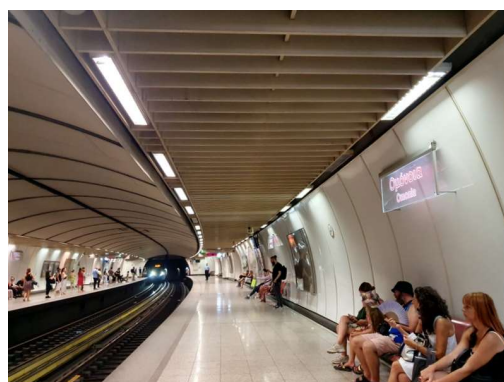
ulica Ermou prestižnih blagovnih znamk

tudi tukaj ne manjka golobov

narodna banka

čakanje na metro, ki je tako glasen, da ni šans se pogovarjati med vožnjo

pozna večerja v marinski oštariji je bila kar v redu, tudi cene normalne

30. avgust 2023, sreda

Alimos marina, Atika, Grčija

Šoping, ki je zaradi mehanikov odpadel včeraj, je na vrsti danes. V okolici marine je veliko dokaj dobro založenih čendlerij. Nekaj stvari dobiva, po roštilj je treba pa v Pirej. Roštilj na oglje je nujna redundančna zadeva na barki in že nekaj časa imava samo enega. Kar malo me je že skrbelo, če se morda pokvari in bova ostala na plinu.

Na koncu imava vse s seznama, razen bitve. Te je naredil obrtnik pod Šmarno goro, ki je že davno v penziji. In za čudo, v Atenah jih ne prodajajo. Verjetno bo potrebno kupiti nekaj podobnega in potem izvrtati nove luknje v palubo, sic.

Po čendlerijah pride zame na vrsto sprehod po vročem soncu v elektronske trgovine in železnine. Neuspešno. Razen, če je uspeh, da sem prehodil 16 kilometrov s pogonom na pet litrov vode. Vesna se odpelje s tramvajem v Pirej in dobi, kar išče plus še eno elektronsko igračo, ki je jaz nisem dobil.

Potem pride na vrsto montaža Starlinka. Začne se ob šestih zvečer. Spet je treba razkopati celotno zadnjo kabino in spoiler ter najprej odstraniti vse zadeve od Inmarsat broadbanda ter potegniti kablovje za Starlink. Ob mraku sva končala.

Potem se začne travmatični del zabave. Zadeva ne dela. Ok, piše, da rabi 20 minut, da se pozicionira. Pa tudi pol ure ne pomaga. Niti reset modema nič ne stori. Sledi guglanje.

Aha, Starlink je najprej treba registrirati. Vpisati je potrebno serijsko številko, ki je odtisnjena v stebričku. Ok, snamem anteno, najdeva supermajhne številke, ampak serijska številka je neberljiva. Iščeva dalje, kako zaobiti nesrečo. In najdeva. Sploh ni treba registrirati, ker sva jo kupila direktno pri proizvajalcu in je že registrirana.

Ampak. Še vedno ne dela. Pa se končno le spomniva, da bi bilo dobro, če bi anteno, ki sva jo snela, da bi prebrala serijsko številko, vrnila nazaj. Pa tudi ne dela.

Guglava. Aha, kabel na routerju je treba iztakniti in ponovno vtakniti, da se resetira samo antena, router pa ostane tako, kot je. No, ta faza je bila nujno potrebna, da sem videl, da je na konektorju še vedno zaščitni pokrovček zaradi transporta. Morda bo sedaj končno začelo delati.

Pa ne začne. Se pa antena končno premakne. Čakava pol ure in resetirava modem. In po nekaj časa končno uzreva zeleno lučko v aplikaciji na telefonu. Ampak, povezave ni.

Guglava. Še soft reset bi lahko pomagal. Samo v aplikaciji tega ni. Je pa v Chromu na Windowsih (v onem na Androidu tega tudi ni). Klik na soft reset in ... bingo!

Štiri ure sva potrebovala, da je stvar začela delati. Datum se je vmes spremenil. Upam, da bo naslednjič, ko bova zadevo spet priključila, odziv boljši. No, s kakovostjo sem pa zadovoljen. Hitrost in latenca je taka, kot na optiki doma v Ljubljani. Upam, da tako tudi ostane. Koliko ga bova pa lahko uporabljala brez generatorja, bova pa še videla. Troši toliko elektrike, kot ta-velik hladilnik in zamrzovalnik skupaj.

trgovina v Pireju ima dobro odlično delikateso; poleg grške tudi italijansko in špansko; kar je obešeno je vse plastika, pravi izdelki le v vitrini :)

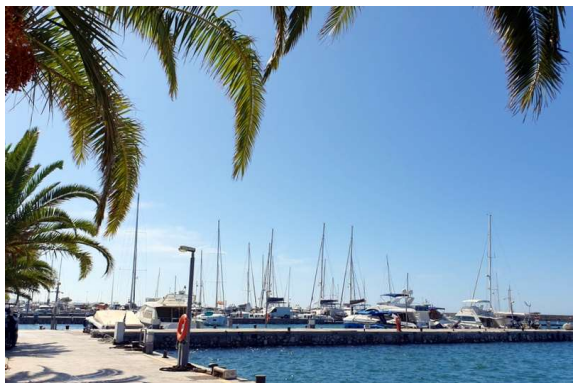
do Pireja s tramom do te velike cerkve

pred cerkvijo pa spomenik Konstaninosu

dobro obiskana peščena plaža pred marino Alimos

do recepcije marine Alimos je skoraj 2000 mojih korakov in po tej vročini ...

31. avgust 2023, četrtek

Alimos marina, Atika - Vidy, Poros, Grčija

Dan je dnevu podoben. Hitiva urejati barko. Vesna skoči v Nautilus po najbolj podobno bitvo naši, jaz kar z vezicami in selotejpm pritrjujem opremo za Starlink, ki je narejena za v dnevno sobo. Če bo to delalo na resnem morju?

Opoldne sva pripravljena na izplutje. Vetra je za Saronski zaliv precej, usmeriva se tako, da imava polkrmni veter in dvignem samo genovo. V 5 Bf je to popolnoma dovolj za hitrosti preko 7 vozlov. A po eni uri veter pade in dvignil bi še glavno jadro. Pa ne gre ven. A bo že enkrat konec teh sranj!? Utujen sem in ne ljubi se mi ukvarjati z barko, ki ne dela. Zakurblam motor in v 2-3 Bf odropotava v zaliv med Methano in Porosom na mirno sidrišče. Počivava. Še roštilja se nama ne ljubi zakuriti. Z jadrom se bom ukvarjal jutri.

Med potjo, ko sva motorirala in delala vodo, sva imela dovolj elektrike. Takrat sem tudi testiral, kako deluje Starlink med premikanjem. Deluje. Sicer ni tako hiter, kot 4G mobilni signal, a še vedno imava spodobnih 10 Mbps. Ko le ne bi kuril toliko elektrike. Tudi VoWiFi deluje lepo. Ko bova v krajih z dragim roamingom, bova to s pridom uporabljala.

Tukaj pa raje plačam pribitek, ki mi ga je Telekom začel zaračunavati danes (ravno, ko sva preklopila na Starlink, hehehe), ker sva v zadnjih štirih mesecih naredila več prometa v EU, kot v domačem omrežju. Zadnji dan preden sva zapustila Slovenijo, sem naredil ogromno prometa v Telekomovem omrežju. Prenašal sem filme in jih sproti brisal. Pa je promet v EU dosegel promet zadnjega dne v Sloveniji šele po štirih mesecih - in ker tako merijo, sva do konca ostala brez pribitkov, hehehe.

Malo sem tudi primerjal hardware za Inmarsat, Sailor od proizvajalca Thrane&Thrane, s Starlinkom od SpaceX. Kot noč in dan sta. Tisto prej je bilo narejeno za težke razmere na morju, tole tukaj je pa kr-neki. Bolj, kot ne, kitajska igrača (ne kitajska, še precej huje, italijanska igrača). Seveda, tudi cena opreme je bila takrat 10 krat višja kot danes, da cene podatkov niti ne omenjam, tu je razlika 10.000 kratna! Kakorkoli, malo muzike za malo denarja. Bojim se, da bom moral pogosto kupiti novo anteno. Tako nekako, kot dingija. Saj, če ne bi poznal drugih satelitskih sistemov, bi še mislil, da je to višek tehnologije, tako pa...

sidrišče Vidy je kar polno

nočni pogled na mesto Poros